

PIASTOWIE, LINIA MAZOWIECKA (PŁOCKA MŁODSZA)

Potomkowie Siemowita IV

Siemowit IV (*Młodzsy*) (→ Tablica XXV)

książę czerski, liński i rawski z nadania ojca 1373/74–79, po wyznaczeniu przez ojca nowych działów otrzymał zachodnią część Mazowsza i odtąd książę płocki, rawski, sochaczewski, gostyniński, wiski oraz na ziemi płońskiej i zawkrzeńskiej 1379, pod zwierzchnictwem ojca do jego śmierci 1381; wraz ze starszym bratem Januszem I zastawił Krzyżakom ziemię wiską 1382, wykupioną z zastawu 1402 i w tymże roku zastawioną Januszowi; wraz z bratem zajął należące do Litwy Podlasie (Drohiczyn i Mielnik) oraz okolice Brześcia Litewskiego 1382, postradał Podlasie na rzecz Litwy wiosną 1383; zastawił ziemię płońską i zawkrzeńską Krzyżakom 1384, wykupione 1399; kandydat do ręki Jadwigi Andegawieńskiej i do tronu polskiego od jazdu w Sieradzu 16–28 III 1383, zajął Łęczycę, zamek raciąski oraz część ziemi radomskiej i dobrzyńskiej, co potwierdzono na zjeździe w Krakowie XII 1384, rzekł się roszczeń do tronu na mocy pokoju krakowskiego 12 XII 1385 i zwrócił zajęte ziemie do 1387, uzyskując w zamian od Jagielly i Jadwigi w lenno ziemię belską z Belzem, Lubaczowem, Buskiem i Horodkiem 1387/88 (lenno uszczupione o Horodko i powiat krzeszowski 1390 oraz o powiat hrubieszowski i podhorajski 1392); w posiadaniu zamków w Działdowie i Szczyrtnie z nadania Jagielly 1410, utracone na rzecz Krzyżaków w tymże roku; wraz z synem Kazimierzem potwierdził stosunek lenny wobec polskiej Korony 1425; fundator kościoła św. Jana Chrzciciela w Mszczonowie 1410–40; * ok. 1353–56 † Gostynin 6 I 1426 □ Płock, kościół katedralny Wniebowzięcia NMP

∞ najpóźniej 1388, najpewniej Wilno II 1387 Aleksandra, córka Olgierda, wielkiego księcia litewskiego; w charakterze oprawy posiadała ziemię rawską i gostynińską; * (ok. 1365–70?) † Płock 19 VI 1434 □ tamże, dominikański kościół klasztorny św. Trójcy

Siemowit V Aleksander

wraz z młodszym bratem Kazimierzem II dopuszczony do współrządów przez ojca; bracia odnowili stosunek lenny Mazowsza z Polską 1425; książę płocki: po śmierci ojca objął wespół z młodszymi braćmi niedzielne rządy w płockiej (zachodniej) części Mazowsza z Płockiem, Sochaczewem, Płońskiem, Wizną i Zawkrzem oraz w ziemi belskiej 1426, natomiast 8 IX 1426 bracia (za wyjątkiem Kazimierza II) złożyli hold lenny królowi Polski; * ok. 1392 † (więziony) na Węgrzech 1439 lub później

Jadwiga

pod zarzutami trucicielstwa i nakłaniania córki do nierządu skazana na konfiskatę dóbr oraz dożywotnie więzieniu w jednym z zamków, należących do bratanka męża 13 III 1435; * ok. 1392 † (więziony) na Węgrzech 1439 lub później

∞ I (krótko po 3) 1410 Jan z Gary, nadzupan Temesu i Pożegi oraz wojewoda komitatu Uzury; † (otruty przez żonę?) przed 17 I 1430, zapewne 9 IV 1428

Cymbarka (Cymburga)

* 1393–95 † 28 IX 1429 □ Lilienfeld, kościół klasztorny cystersów

∞ Kraków 25 I 1412 Ernest I Żelazny, książę austriacki na Styrii; * Bruck 1377

† tamże 10 VI 1424 □ Rein kolo Grazu, kościół klasztorny cystersów

Aleksander

w posiadaniu prowizji na prepozyturę płocką wraz z ekspektatywą na kanonie oraz prebendy w kapitułach gnieźnieńskiej i wrocławskiej 20 VII 1409; prepozyt katedry gnieźnieńskiej 1414–25; kanonik w Płocku 2 II 1417/15 II 1420–po 20 X 1423; honorowy rektor Uniwersytetu Krakowskiego 1422; biskup trydencki: nominowany 23 X 1423, objął urząd po przyjęciu wyższych święceń 27 IX 1425; patriarcha akwilejski XII 1439, faktycznie jednak nigdy nie objął urzędu; biskup Chur III 1440 (tytularny); kardynał tytułu św. Wawrzyńca 12 X 1440; proboszcz kościoła św. Stefana (Szczepana) w Wiedniu schyłek 1439; * 1394 lub 1395 † 2 VI 1444

□ Wiedeń, kościół (obecnie katedralny) św. Stefana (Szczepana)

Eufemia (Zofia?) (Ofka)

* ok. 1396–97 † 25 VII–17 IX 1447 □ (Cieszyn, kościół klasztorny dominikanów?)

∞ Wiślica ok. 26 XI 1412 Bolesław (Bolko, Bolek) I, książę cieszyński; * (1363–73?) † Cieszyn 6 V 1431 □ Cieszyn, kościół klasztorny dominikanów

Amelia

* ok. 1397–98 † na Mazowszu po 3 V 1434

∞ per *procura* Brześcia Kujawskiego 13 V 1413 Wilhelm II Bogaty, margrabia Miśni i landgraf Turyngii wraz z braćmi, pan na Osterlandzie i Landsbergu; * 23 IV 1371 † 30 III 1425 □ Altenburg, chór kościoła zamkowego

Kazimierz II

wraz ze starszym bratem Siemowitem V dopuszczony do współządów przez ojca; bracia odnowili stosunek lenny Mazowsza z Polską 1425; książę płocki: po śmierci ojca objął wespół z braćmi niedzielne rządy w płockiej (zachodniej) części Mazowsza z Płockiem, Sochaczewem, Płońskiem, Wizną i Zawkrzem, a także w ziemi belskiej 1426, 8 IX 1426 bracia (za wyjątkiem Kazimierza II) złożyli hold lenny królowi Polski; po śmierci matki Władysław ze starszymi braćmi weseli w posiadanie ziemi rawskiej i gostynińskiej 1434; na mocy podziału ojcowizny, dokonanego z braćmi 31 VIII 1434 w Płocku, otrzymał ziemię belską na granicy polsko-litewskiej (tzw. „ziemia ruska”) z Belzem, Lubaczowem, Buskiem, Łopatynem, Sokalem, Horodkiem oraz Grabowcem; książę rawski i sochaczewski: po śmierci Siemowita V Aleksandra objął wraz z Władysławem I jego dziedziczną za wyjątkiem ziemi gostynińskiej, stanowiącej dobrą oprawne wdowy po księciu 1442; książę belski: po rychlej bezpotomnej śmierci Kazimierza II objął również jego władztwo 1442; * 1406–09 † Biale Miasto (później Kampinos) lub też Niedźwiada kolo Sochaczewa nocą 11/12 XII 1455 □ Płock, kościół katedralny Wniebowzięcia NMP

∞ 14–24 VIII 1444 Anna, córka Konrada Kąckiego (Kantnera), księcia oleśnickiego; tytułem oprawy wdowej posiadała ziemię sochaczewską oraz kilka wsi w ziemi rawskiej i płockiej; regentka w imieniu nieletnich synów od śmierci męża do schyłku 1458; rzekła się praw do ziemi sochaczewskiej na rzecz króla polskiego, otrzymując w zamian w dożywocie dobrą w Wielkopolsce (zamek i miasto Kolo oraz miasto Brdów), a także w ziemi sochaczewskiej (Bolimów i Mszczonów) 1476; fundatorka kościoła bernardynów w Kole;

* 1420–30 † (Kolo) III 1481 □ Kolo, kościół bernardynów pw. Nawiedzenia NMP

Trojden II

książę płocki: po śmierci ojca objął wraz z braćmi niedzielne rządy w płockiej (zachodniej) części Mazowsza z Płockiem, Sochaczewem, Płońskiem, Wizną i Zawkrzem, a także w ziemi belskiej 1426, natomiast 8 IX 1426 bracia (za wyjątkiem Kazimierza II) złożyli hold lenny królowi Polski; * ok. 1403–06 † 25 VII 1427 □ (Płock, kościół katedralny Wniebowzięcia NMP?)

Władysław (Włodzisław) (Włodko, Włodek) I

książę płocki: po śmierci ojca objął wspólnie ze starszymi braćmi niedzielne rządy w płockiej (zachodniej) części Mazowsza z Płockiem, Sochaczewem, Płońskiem, Wizną i Zawkrzem, a także w ziemi belskiej 1426, 8 IX 1426 bracia (za wyjątkiem Kazimierza II) złożyli hold lenny królowi Polski; po śmierci matki Władysław ze starszymi braćmi weseli w posiadanie ziemi rawskiej i gostynińskiej 1434; na mocy podziału ojcowizny, dokonanego z braćmi 31 VIII 1434 w Płocku, otrzymał ziemię belską na granicy polsko-litewskiej (tzw. „ziemia ruska”) z Belzem, Lubaczowem, Buskiem, Łopatynem, Sokalem, Horodkiem oraz Grabowcem; książę rawski i sochaczewski: po śmierci Siemowita V Aleksandra objął wraz z Władysławem I jego dziedziczną za wyjątkiem ziemi gostynińskiej, stanowiącej dobrą oprawne wdowy po księciu 1442; książę belski: po rychlej bezpotomnej śmierci Kazimierza II objął również jego władztwo 1442; * 1406–09 † Biale Miasto (później Kampinos) lub też Niedźwiada kolo Sochaczewa nocą 11/12 XII 1455 □ Płock, kościół katedralny Wniebowzięcia NMP

∞ 14–24 VIII 1444 Anna, córka Konrada Kąckiego (Kantnera), księcia oleśnickiego; tytułem oprawy wdowej posiadała ziemię sochaczewską oraz kilka wsi w ziemi rawskiej i płockiej; regentka w imieniu nieletnich synów od śmierci męża do schyłku 1458; rzekła się praw do ziemi sochaczewskiej na rzecz króla polskiego, otrzymując w zamian w dożywocie dobrą w Wielkopolsce (zamek i miasto Kolo oraz miasto Brdów), a także w ziemi sochaczewskiej (Bolimów i Mszczonów) 1476; fundatorka kościoła bernardynów w Kole;

* 1420–30 † (Kolo) III 1481 □ Kolo, kościół bernardynów pw. Nawiedzenia NMP

Aleksandra

* (1407–10?) † po 1426 □ Płock, kościół katedralny Wniebowzięcia NMP, lub dominikański kościół klasztorny pw. św. Trójcy

Anna

* 24 IV 1411 † najpóźniej z końcem 1426 □ Płock: kościół katedralny Wniebowzięcia NMP, lub dominikański kościół klasztorny pw. św. Trójcy

Maria

regentka księstwa słupskiego od śmierci męża w imieniu jego nieobecnego kuzyna, króla skandynawskiego Eryka, następcie koregentka Eryka i opiekunka córki, wyznaczonej przez Eryka dziedziczką księstwa; * ok. 1412–15 † (Słupsk?) 18 II 1454 □ Słupsk, kościół klasztorny dominikanów (od 1602 kościół zamkowy)

∞ Poznań 24 VI 1432 Bogusław IX, książę słupski; * najpóźniej ok. 1405 † 7 XII 1446 □ Darłowo, kościół klasztorny kartuzów Marienkron („Korona Maryi”)

Katarzyna

księżna płocka, płońska, wiska i zawkrzeńska: wybrana po śmierci bratanków 7 III 1462, tytulowała się księżną Mazowsza oraz Rusi, panią ziemi płockiej, rawskiej, sochaczewskiej, gostynińskiej oraz panią i dziedzicem ziemi wiskiej i belskiej; rzekła się praw dziedziczych na rzecz kuzynów z linii warszawskiej i otrzymała w dożywocie ziemię płońską 8 IV 1462; * ok. 1413–16 † 2 VI 1479–5 VII 1480 □ (Płońsk, kościół karmelitów pw. NMP, względnie Płock, katedra lub klasztor dominikański?)

∞ I 1439 Michał (Michałuszko) Bolesław, książę litewski;

* przed 1406 (ok. 1384?) † przed 10 II 1452 □ Wilno, kościół katedralny śś. Stanisława i Zygmunta

n. (matka nieznana)

Mikołaj (Mikłusz)

legitymizowany 29 VI 1417 na Węgrzech; * przed 1387 † po 29 VI 1417

Malgorzata

tytułem oprawy wdowej posiadała Oleśnicę i Bierutów; * ok. 1436–40 † (po 5 V 1483?) przed 1 IX 1485 □ być może Trzebnica, kościół klasztorny cysterek

∞ 24 VI 1453 Konrad IX Czarny, książę oleśnicki; * 1415–20 † (Oleśnica?) 14 VIII 1471 □ Trzebnica, kościół klasztorny cysterek

Siemowit VI

książę płocki 1455: po śmierci ojca objął wraz z młodszym bratem Władysławem (Włodkiem) II dziedziczną płocką (zachodniomazowiecką): ziemię płocką, wiską, rawską, płońską, sochaczewską i zawkrzeńską oraz belską na Rusi, pod regencją rady książęcej pod przewodnictwem biskupa płockiego formalnie do 1459; wraz z młodszym bratem w posiadaniu ziemi gostynińskiej po śmierci wdowy po stryju Siemowicie V, Małgorzaty raciborskiej, 1459; * (2) I 1446 † (Płock) nocą 31 XII 1461/1 I 1462 □ Płock, kościół katedralny Wniebowzięcia NMP

Władysław (Włodzisław) (Włodko, Włodek) II

książę płocki 1455: po śmierci ojca objął wraz ze starszym bratem Siemowitem VI dziedziczną płocką (zachodniomazowiecką): ziemię płocką, wiską, rawską, płońską, sochaczewską i zawkrzeńską oraz belską na Rusi, pod regencją rady książęcej pod przewodnictwem biskupa płockiego formalnie do 1459; wraz ze starszym bratem w posiadaniu ziemi gostynińskiej po śmierci wdowy po stryju Siemowicie V, Małgorzaty raciborskiej, 1459; od śmierci starszego brata ponownie pod regencją rady książęcej; * 1447 (1448?) † (Płock?) nocą 26/27 II 1462 □ Płock, kościół katedralny Wniebowzięcia NMP

KSIĄŻĘTA POMORSCY

Piastowska hipoteza pochodzenia dynastii pomorskich

książęta pomorscy Dytryk (Teodoryk) oraz Siemomysł (→ Część 1. Królowie i książęta Polski. Tablica I)

<p>Sławina żyła na przełomie XI i XII w.</p> <p>∞ 1. Krut, książę obodrycki, wzmiankowany w II połowie XI w.; † (zamordowany przez Henryka Gotszalkowica) ok. 1093</p> <p>∞ 2. ok. 1093 Henryk Gotszalkowic, książę obodrycki; † (zamordowany) Lüneburg 22 III 1127</p>	<p>Świętobor (Świętobór) (I, II, Starszy) możny pomorski, przypuszczalny właściciel apanażu w pobliżu Szczecina; * ok. 1100–20 † zapewne przed 1168 lub 1173 ∞ N.N.</p> <p><i>protoplasta zachodniopomorskiego rodu Świętoborczyków (wygasłego w XIII w.)</i></p>	<p>? N. syn * (ok. 1035–40?); (?) = Świętobór, książę pomorski (względnie był to jego syn), wzmiankowany przez Anonima Galla, pochodzący z rodu spokrewnionego z dynastią Piastów, którego rodowcy (<i>progenies</i>) nie dochowywali wierności władców Polski, a którego wygnali z Pomorza w 1105 lub 1106 Bolesław III Krzywousty – przypuszcza się, iż ów Świętobór sprawował władzę w Kołobrzegu lub ziemach położonych na zachód od niego i † 1107 (∞ najpóźniej 1086 N.N.?)</p>	<p>Świętobor (Świętobór) (I) książę pomorski, panujący prawdopodobnie w latach 1050–60, alternatywnie = Świętobór, książę pomorski, wzmiankowany przez Anonima Galla w 1105 lub 1106, co jest jednak mało prawdopodobne z uwagi na względy chronologiczne</p>
<p>Mściwoj (Mściwuj, Mściwej) być może tożsamy z synem Świętopelka „nakielskiego”, w grudniu 1112 oddanym jako zakładnik księciu Polski, przypuszczalnym protoplastą rodu rycerskiego Lisów; możliwe, że identyczny także z dobroszyńcą opactwa NMP w Lubinie w 1113–25 ∞ N.N., wraz z mężem dobrodzieja klasztoru lubińskiego 1113–25</p>	<p>Bodzęta domniemany młodszy brat Mściwoja (←), przypuszczalnie właściciel dóbr Ujazd, Błonie, Żarczyce, Błoniany, Błotniki, Łęcze, Skowrodyne i Kamionka; † zapewne przed 1166–67</p>	<p>N. książę pomorski * (ok. 1070?); (?) = <i>a</i> Świętobór, wzmiankowany przez Galla 1105 lub 1106 (→ powyżej); <i>b</i> Dumar, wspominany 1117 „książę słowiański” (pomorski); jak się przypuszcza, był przywódcą Redarów lub Dolżan, który ok. 1110 podporządkował sobie ludy słowiańskie między Łabą a Bałtykiem, aż po granice Polski: jego władztwo obejmowało przypuszczalnie ujście Odry z wyspami Wolin i Uznam (= „Selencja” z Kroniki Anonima Galla?)</p> <p><i>możliwy protoplasta zachodniopomorskiej dynastii Gryfitów</i> (→ Tablica XXXI)</p>	<p>Świętopelk (II, „nakielski”) książę pomorski; posiadał zapewne władztwo obejmujące południowe obszary Pomorza Gdańskiego ośrodkiem w rejonie Starogardu w dorzeczu Wierzycy, wedle Anonima Galla był on krewnym (<i>consanguineus</i>) Bolesława Krzywoustego, księcia polskiego, od którego otrzymał Nakło nad Notecią wraz z przyległymi grodami 1109 po 10 VIII; (?) = N.N. jeden z pokonanych w 1119 lub 1121 przez Bolesława Krzywoustego nieznanych książąt pomorskich (choć najczęściej utożsamia się ich z Wacławem I i Raciborem I, protoplastami dynastii Gryfitów → Tablica XXIX)</p> <p>∞ (po 1168?) N. córka Śmila Bożenowica, komesa czeskiej prowincji żateckiej, zbiegły do Polski 1168</p>
<p>Smil właściciel dóbr Ujazd, w późniejszym czasie przekazanego potomkom Klemensa (→ powyżej), Błonie, Żarczyce, Błoniany, Błotniki, Łęcze, Skowrodyne i Kamionka ∞ N.N.</p>	<p>Jaksa (z Brenny (Brandenburga, Braniboru)) książę stodorański po śmierci wuja, Przybysława Henryka (1150), usunięty przez margrabiego brandenburskiego przed 1157, zapewne wycofał się do Kopanicy (Köpenick) (?) = Jaksa z Kopanicy, uczestnik wyprawy do Palestyny 1162; (?) = Jaksa z Miechowa, wzmiankowany od 1145, posiadacz szeregu dóbr, m.in. Miechowa, komes grodowy (kasztelan) wrocławski (ok. 1150?), komes pałacowy (palatyn, wojewoda) księcia polskiego po śmierci teścia 1153, fundator klasztorów w Miechowie, podkrakowskim Zwierzyńcu oraz Krzyżanowicach; † Jaksa z Miechowa (II 1176?); Jaksa z Kopanicy (1178?); Jaksa z Miechowa</p> <p>∞ przed 1145 Agafia (Agata, Agapeja), córka Piotra Włostowica, palatyna (wojewody) księcia polskiego; * (ok. 1130?) † po 1180</p>	<p>Klemens ∞ Anna N.</p> <p><i>protoplasta rycerskiego rodu Gryfitów (Gryfów), z którego wywodziły się m.in. Branicy herbu Gryf</i></p>	<p>N. syn domniemany brat Klemensa, jeśli identyczny z ojcem Jaksy z Kopanicy/Brenny (→ powyżej) wówczas ∞ N. siostra Przybysława Henryka, księcia stodorańskiego</p>
<p>Grzymisław namiernik (<i>princeps</i>) książąt polskich w ziemi świecko-lubiszewskiej; jego władztwo obejmowało 2/3 obszaru Pomorza Wschodniego z głównymi grodami w Świeciu, Starogardzie, Gniewie, Lubiszewie, Wyszogrodzie, Jatłun (Tymawie?); Garczynie, Raciążu i Nowem; świadek na dokumencie fundacyjnym klasztoru oliwskiego, wystawionym przez Sambora I w 1187 lub 1188; † 1187–1207; (?) = N.N. „poborca podatków” (<i>quaestor</i>) na Pomorzu Zachodnim z Kroniki Anonima Galla, który dopomógł Mieszkowi Staremu odzyskać Wielkopolskę 1181; jeśli tak, być może wtedy ∞ ok. 1181 N. córka Mieszka III Starego, księcia wielkopolskiego i krakowskiego; * (ok. 1165?)</p>	<p>N. syn zakładnik cesarza Fryderyka Barbarossy jako gwarant wypełnienia przez ojca warunków pokoju krzyszkowieckiego 1157; * przed 1145 † Praga 1158 □ Doksan, kościół klasztorny premonstratensów</p>	<p>N. córka ∞ 1160–70 Fryderyk II, wójt Salzwedel; † po 1208</p> <p><i>ich syn: Jaksa I, wójt Salzwedel ∞ N. córka Bolesława, księcia kujawskiego z wielkopolskiej linii Piastów</i></p>	<p>Mikora (II) wzmiankowany od 1145, komes grodowy (kasztelan) krakowski, przywódca możnowładców, opowiadających się w 1146 przeciw księciu polskiemu Władysławowi Wygnańcowi; właściciel dóbr w okolicach Miechowa, dobroszyńca tamtejszego klasztoru; w podeszłym wieku cysters w Lubiążu; † bezpotomnie 27 lub 30 X przed 1175</p>
<p>Sobiesławowice</p>	<p>Anna opatka klasztoru w Szwerynie (Zwierzyn, Schwerin) w Meklemburgii</p>	<p>N. córka ∞ N.N. możnowładcza polski</p>	<p>N. córka ∞ N.N. możnowładcza polski <i>ich syn: Jerzy</i>, wzmiankowany jako siostrzeniec (<i>nepos</i>) Mikory (II)</p>
<p>Sobiesław (Sobisław) I Stary (→ Tablica XXIX)</p>	<p>? Weronika</p>		

SOBIESŁAWOWICE, NAMIESTNICY I KSIĄŻĘTA GDAŃSCY

Potomkowie Sobiesława I

Sobiesław (Subisław) I Stary (→ Tablica XXVIII)

być może namiestnik (*princeps*) książąt polskich w marchii gdańskiej od I połowy XII w.; jego władztwo obejmowało 1/3 obszaru Pomorza Wschodniego; domniemany pierwszy fundator (a raczej pomysłodawca fundacji) klasztoru cysterskiego w Oliwie (→ Sambor I) 1186; * (ok. 1120–30?) † 23 I 1177–80 (1170–87?) □ (co najmniej od lat 80. XII w. Oliwa, kościół klasztoru cystersów?)
 ☞ lata 50./60. XII w. N. siostra Żyry (Żyrosława), wojewody mazowieckiego z rodu Świebodziców/Powałów, a więc najpewniej córka możnego mazowieckiego Janusza, względnie córka Żyry

Sambor I

namiestnik (*princeps*, marchion/margrabia) książąt polskich w marchii gdańskiej od 1177–80, był on zapewne pierwszym sprawującym ów urząd potomkiem Sobiesławów, jego władztwo obejmowało początkowo 1/3 obszaru Pomorza Wschodniego; namiestnik świecko-lubiszewski: za zgodą książąt polskich rozciągnął rządy namiestnicze na dawne namiestnictwo (władztwo?) Grzymisława, swojego kremnego (być może stryja lub trosią → Tablica XXVIII) schyłek XII/początek XIII w.; główny fundator klasztoru cysterskiego w Oliwie 1186; * (ok. 1150?) † przed 1210 (7 II lub 30 XII 1207?) □ Oliwa, kościół klasztoru cystersów

☞ przed 1186 N.N. (córka namiestnika (księcia) Grzymisława lub wdowa po nim?); † po 1186 □ (Oliwa, kościół klasztoru cystersów?)

Mściwoj (Mściwuj, Mściwej) I

namiestnik (*princeps*) książąt polskich w marchii gdańskiej oraz w ziemi świecko-lubiszewskiej od śmierci brata ok. 1205 (zatwierdzony na urzędzie zapewne przez Władysława III Laskonogiego); droga dziedziczenia wszedł on w posiadanie tzw. terytorium wyszogrodzkiego z Wyszogrodem, Bydgoszczą i Pieniem, należącego dawniej do wygasłego po mieczu rodu jego matki ok. 1207 (klucz pieński przekazał następnie bratankowi, Sobiesławowi II); lennik duński 1210–11(12); tytułowany księciem (*dux*) po 1212; fundator klasztoru norbertanek w Żukowie 1212–14; * (ok. 1160?) † 1220 (1215, 1217?) najpewniej przed 1 V □ Oliwa, kościół klasztoru cystersów

☞ przed 1190 Swiniślawa (Zwinisława) N. (spokrewniona (siostra?) z małżonką Władysławem Odonicą, księcia wielkopolskiego, alternatywnie córka możnego śląskiego Swiniślawa, namiestnika świecko-lubiszewskiego Grzymisława lub też wielmoży pomorskiego, właściciela Kępy Oksywskiej?); dobrodziejka klasztoru w Żukowie, której przekazała swoje wiano (wsie w Kępie Oksywskiej, zaginioną wieś Belczkowo oraz Grabowe w ziemi świeckiej); † 4 IX (1240?) □ Oliwa, kościół klasztoru cystersów

Sobiesław (Subisław) II

odziedziczył po ojcu znaczne dobra na Pomorzu, m.in. Rumię, Starszyn, Żarnowice, Przybrody, Wądzino (dziś Mezowo), Dzierżążno, Ostrzycze, Pławno (Chmielelonko) oraz Skowarcz (przekazane później cystersom), a także Komorsk i Warlubie przed 1210 (1207), w tym samym czasie otrzymał zapewne od stryja dobra w ziemii puckiej (4 wsie), chmieleńskiej (3 wsie), nowskiej (2 wsie) i lubiszewskiej (2 wsie), jak również klucz pieński (kilkanaście wsi z głównym ośrodkiem w Pieniu), należący do spadku po Powałach (po śmierci Sobiesława przejęty przez księcia krakowskiego Konrada I Mazowieckiego); † (28 XII?) 1217–23 □ Oliwa, kościół klasztoru cystersów

Mirosława

regentka w imieniu syna od śmierci męża do co najmniej 18 V 1233; * przed 1196 (1190–95?) † przed 1240 (1233, ok. 1236 lub ok. 2 II 1237?) □ Szczecin, kościół św. Jakuba

Świętopal (II) Wielki
 (→ Tablica XXX)

Warcisław I

posiadał dobra w ziemii gniewskiej przed 1227; książę świecko-lubiszewski 1227; dobroczyńca klasztoru oliwskiego, któremu to przekazał w testamencie ziemię gniewską; * po 1195 † (9 lub 4 V) 1227–33 □ Oliwa, kościół klasztoru cystersów

? Jadwiga

krewna Poppona z Osterny, wielki mistrz krzyżackiego lub krewna Poppona meklemburskiego, rycerza zakonnego; regentka Wielkopolski w imieniu nieletnich synów od śmierci małżonka 1239 do ok. 1240–42; * (przed 1200?) † (Poznań?) 29 XII 1249 □ Gniezno, kościół katedralny Wniebowzięcia NMP i św. Wojciecha

☞ 1217(18)–23 (1217–20?), najpewniej 1218–20 Władysław (Włodzisław) Odonic, książę wielkopolski; * między 1185 a 1187–89 (przed 1195?) † 5 VI 1239 □ Poznań, kościół katedralny śś. Piotra i Pawła

Witosława

norbertanka w Żukowie po 1226, przeorysza tamże przed 1246; * ok. 1205 † Żukowo 9 VII 1290 □ tamże, kościół klasztoru norbertanek

Sambor II

książę lubiszewski: otrzymał od brata ziemię lubiszewską 1233, pozbawiony władztwa przez starszego brata Świętopelka i wygnany 1236, podporządkował się bratu i odzyskał księstwo 1239, ponownie wygnany przez Świętopelka 1243; z krzyżackiego nadania pan na Sartowicach koło Świecia 1243 (gród zniszczony przez Świętopelka 1244); odbił z rąk brata tzw. Wyspę Zantyrską (wschodnia część Żuław Wielkich z Zantyrem) 1247, przekazaną Krzyżakom 1251; książę lubiszewsko-tczewski: odzyskał księstwo lubiszewskie 1249 (1253?) i pobudował w jego granicach gród w Tczewie, który stał się stolicą tego władztwa 1252; skonfiskował cystersom oliwskim ziemię gniewską 1256/57; postradał księstwo na rzecz bratanka, Mściwoja II, po czym udał się na wygnanie na Kujawy 1269 lub 1270; uwieziony przez Bolesława Pobożnego 1271, odzyskał wolność 1276 (1273?); fundator kościoła św. Krzyża w Tczewie oraz (z małżonką) klasztoru cysterskiego w Samburii (później Pogódki, przeniesiony do Pelplina 1274) 1258; * 1211–12 † na Kujawach (Inowrocław?) 30 XII 1276–78 □ Inowrocław, kościół klasztoru franciszkanów

☞ 1229 lub 1233 Mechtylda (Matylda), córka Henryka Borzywoja (Borwina) II, pana meklemburskiego; wspólnie z mężem fundatorka klasztoru cystersów w Samburii; po utracie księstwa przez Sambora II powróciła do Meklemburgii 1269 i tamże † 23 XI (1271?)

Racibor

książę bialogardzki: od najstarszego brata Świętopelka otrzymał we władanie ziemię bialogardzką z Białogardą nad Łebą ok. 1233, pozbawiony tego władztwa przez brata, po czym na wygnaniu na Kujawach 1238, odzyskał księstwo podporządkowawszy się Świętopelkowi 1239, uwieziony i ponownie pozbawiony władztwa przez brata 1243, odzyskał wolność i księstwo 1249; wstąpił do zakonu krzyżackiego, któremu ponadto zapisał swoje księstwo ok. 1265; * (1206–08?) † (podczas pielgrzymki do Palestyny?, na Rodos?) (6 IV 1272?)

☞ N. siostra Ciesisława, możnego pomorskiego
 norbertanki żukowskie; † po 1259
 (?) = Zwinisława i Anastazja, norbertanki żukowskie;
 † przed 1270

N. dwie córki

norbertanki żukowskie; † po 1259
 (?) = Zwinisława i Anastazja, norbertanki żukowskie;
 † przed 1270

Malgorzata Co Koń Wykoczy (Sprenghengest), Czarna Gośka (Swarte Grete)

koronowana na królową Danii wspólnie z mężem 25 XII 1252, regentka w Danii od śmierci męża w imieniu nieletniego syna 1259–62(64), następnie pani Estonii, którą otrzymała w dożywocie 1262 (1264?); * (1230–34?) † Rostok (Rostock) XII (po 4) 1282 □ tamże, kościół klasztoru św. Krzyża, następnie Doberan, kościół klasztoru cystersów
 ☞ 1248 Krzysztof, książę duński, pan Lollandii i Falster; jako Krzysztof I król Danii 1252; * ok. 1219 † (otruty?) Ribe 29 V 1259 □ tamże, kościół katedralny

Sobiesław

(Subisław) III
 * ok. 1230–35
 † Strzelów (Stralsund) 11 IV 1254
 □ tamże, kościół klasztoru dominikanów

Zwinisława (Zwinisława)

wraz z mężem w posiadaniu wsi Łęgi i Otorowo w kasztelaniie wyszogrodzkiej z nadaniem brata stryjecznego Mściwoja II 1280;
 * przed 1240 † po 1280
 ☞ (ok. 1255?) Dobiesław (III) z Łętowic herbu Odrowąż (= z rodu Odrowążów), kasztelan chrzanowski, następnie wiślicki; * ok. 1225 † po 1280

Eufemia (Zofia, Ofka, Afenta, Alenta)

* przed 1245 † 22 I 1296–5 II 1309
 □ (Legnica, kościół klasztoru (św. Krzyża) dominikanów?)
 ☞ 1260–67 Bolesław II Rogatka, Łysy, książę legnicki, * 1220–25 † 26 XII 1278 □ Legnica, kościół klasztoru (św. Krzyża) dominikanów

Salomea

w posiadaniu dóbr na Żuławach wraz z przyznaniem zwrotu kasztelani wyszogrodzkiej tytułem oprawy z nadania brata stryjecznego Mściwoja II 1280, po śmierci małżonka regentka w imieniu synów do 1294–98, sprzedała dobra żuławskie zakonowi krzyżackiemu 1309; * ok. 1250 † 3 X 1312–14 □ Inowrocław, kościół klasztoru franciszkanów
 ☞ 1268 (ok. 19 II?) Ziemiomysł (Siemomysł), książę kujawski;
 * 1247 † 1 X–25 XII 1287 □ Inowrocław, kościół klasztoru franciszkanów

Gertruda

w posiadaniu ziemi Pirsna oraz Kościerzyny z nadania bratanka, Mściwoja II, 1280, sprzedała owe dobra zakonowi krzyżackiemu 1312; * po 1250 † (Żukowo?) krótko po 10 III 1314 □ tamże, kościół klasztoru norbertanek

SOBIESŁAWOWICE, KSIĘŻĘTA GDAŃSCY Potomkowie Świętopelka Wielkiego

Świętopelk (II) Wielki (→ Tablica XXIX)

namiestnik (*princeps*) książąt polskich w marchii gdańskiej oraz w ziemi świecko-lubiszewskiej, a także pan terytorium wyszogrodzkiego (ziemi wyszogrodzkiej) z Wyszogrodem, Bydgoszczą od śmierci ojca 1220 (1215, 1217?), zatwierdzony na urzędzie namiestniczym przez Leszka Bialego ok. 1219–20; w posiadaniu klucza pieńskiego po bezdzietnej śmierci brata stryjczego, Sobiesława II 1217–23; przy poparciu Leszka Bialego opanował zajętą przez Duńczyków ziemię śląską ok. 1225; książę gdański (wschodniopomorski): zrzucił zależność Pomorza Wschodniego względem książąt polskich, przyjmując tytuł księżyca 1227; wydzielił młodszym braciom dzielnice: ziemię świecko-lubiszewską Warcisławi I 1227 (po którego śmierci władztwo powróciło do Świętopelka), Samborowi II ziemię lubiszewską 1233, a Raciborowi ziemię bialogardzką ok. 1233, zachowując jednak zwierzchność nad owymi terytoriami (w 1236 i 1238 odebrał braciom wzmiankowane ziemie, przywrócił im władztwa 1239, ponownie wygnal braci z dzielnicy 1243, przywrócił im domeny 1249); w posiadaniu ziemi sławieńskiej ok. 1236; utracił Bydgoszcz 1238 oraz terytorium wyszogrodzkie 1242 na rzecz księcia kujawskiego Kazimierza I; opanował Nakło po śmierci księcia wielkopolskiego Władysława Odonica 1239, utracone na rzecz jego syna Przemysła I 1243, ponownie zajęte 1255, przekazane Przemysłowi 1256; ustąpił Krzyżakom dobra pieńskie 1248; wydzielił najstarszemu synowi Mściwojowi ziemię szczycieńsko-raciąską przed 1252 oraz świecką przed 1264; fundator klasztoru dominikanów w Gdańsku 1226–27 oraz klasztoru cystersów w Buku kolo Sławna 1252; * ok. 1190 † (Gdańsk?) 11 I 1266 □ Oliwa, kościół klasztorny cystersów
 ☞ 1. (1210–15?) Eufrozyna, córka Odona, księcia poznańskiego; tytułem oprawy wdowiej posiadała ona (co najmniej) wsie Golaźnie, Wlynkowo i Strzelino w ziemi śląskiej; * przed 1195
 † 23 VIII ok. 1230 (1235?) □ (Oliwa, kościół klasztorny cystersów?)
 ☞ 2. 1236–52 Irmgarda (Ermengarda) N. (córka Henryka I, hrabiego Schwerinu?); po śmierci małżonka zapewna klaryska w Brunszwiku, gdzie † po 1270 i gdzie być może również □

1

Mściwoj (Mściwuj, Mściwej) II

książę szczycieński i świecki: uzyskał z nadania Świętopelka II ziemię szczycieńsko-raciąską przed 1252, a także ziemię świecką z głównym ośrodkiem w Świeciu nad Wisłą ok. 1255, gdzie objął samodzielne rządy po śmierci ojca 1266; lennik brandenburski (z ziemi świeckiej) 1269; książę gdański, bialogardzki i lubiszewsko-tczewski: usunął z dzielnicy młodszego przyrodnego brata, Warcisława II, oraz stryja, Sambora II, 1269 lub 1270; przekazał Brandenburgii ziemię bialogardzką 1269; w posiadaniu kasztelanii wyszogrodzkiej 1271, przekazanej Przemysłowi II, księciu wielkopolskiemu, V 1288; utracił Gdańsk, zajęty przez margrabów brandenburskich VI–VII 1271, odzyskany II 1272; książę śląski i sławieński: w 1274 zajął ziemię śląską (po usunięciu Warcisława II w 1269 lub 1270 zاغarniętą przez księcia rugijskich), a w 1283 odbił ziemię sławieńską z rąk margrabów brandenburskich (które z kolei odkupili ją od księcia rugijskich), jednocześnie w swoim ręku całe Pomorze Wschodnie; wobec braku męskich następców uznał dziedzicem Przemysła II wielkopolskiego na mocy układu w Kępnie (tzw. darowizna za życia) 15 II 1282; fundator klasztorów: augustianów w Swornegaciech (przed 1272), dominikanów i norbertanek w Ślupsku (1278), franciszkanów w Nowem nad Wisłą (1282) oraz dominikanów w Tczewie (1289), a ponadto przeniósł fundowany przez Sambora II klasztor cystersów w Pogódku do Pelplina 1274; * ok. 1220 † (Gdańsk?) 25 XII 1294 □ Oliwa, kościół klasztorny cystersów
 ☞ 1. (?) N.N.

∞ 1. (2.?) 1258–62 (ok. 1257?) lub 1253–55 Judyta (Jutta), córka Dytryka I, hrabiego Breny i Wettinu; † przed 1275 (1269–73?)
 ☞ 2. (3.?) (Świecie?) 1275 po 20 X, anulacja V 1288 Eufrozyna, córka Kazimierza I, księcia opolskiego; ∞ 1. 1257–59 (1257?) Kazimierz I, książę kujawski, † 1267 (1268?); regentka w księstwach dobrzyńskim i brzesko-kujawskim od śmierci I męża do 1275, po rozwoziedzie z II mężem, od którego uzyskała Czołpin i Ujmę Małą, powróciła na Kujawy; * 1228–30 † 4 XI 1292–94 □ Brześć Kujawski (kościół dominikanów?)
 ☞ 3. (4.?) Ślupsk 26 VIII 1288 Sulisława (Sulka) N. z tycerskiego rodu (z Pomorza Wschodniego (ze Ślupska?); wedle jednej z hipotez z wielkopolskiego rodu Zarembów?); nowicjuszka u norbertanek w Żukowie; † (po mężu?)

1

Katarzyna

jej posag stanowiła zapewne ziemia bialogardzka; * przed 1269, być może ok. 1257 † na Pomorzu Wschodnim po 1 I 1312
 □ na Pomorzu Wschodnim
 ☞ (1276–80?) (może wcześniej) Przybysław II, pan meklemburski na Parchimiu, następnie pan Wolina oraz ziemi bialogardzkiej;
 † ok. 1315–16 □ na Pomorzu Wschodnim

1 (2?)

Eufemia

* 1261–ok. 1265 (ok. 1260 lub ok. 1262?) † Lindau (Lindow) 1317 □ Neu-Ruppin, kościół klasztorny dominikanów
 ☞ (ok.?) 1273 lub 1277–80 Adolf V Pomorski, hrabia holsztyński na Segebergu, *de iure uxoris* tytułujący się „księciem Pomorza”;
 * (ok.) 1252 † 10 IV–11 IX 1308

1 (2?) lub 2 (3?)

? N. dzieci (synowie?)

* (po 1264?) † (przed 1282?) najprawdopodobniej Oliwa, kościół klasztorny cystersów

1

Eufemia

wraz z małżonkiem fundatorką klasztoru dominikanów w Strzelowie (Stralsundzie) 1251; * (1220–25(24?)) † 29 IV 1270 □ Strzelów (Stralsund), kościół klasztorny dominikanów
 ☞ ok. 1240 Jaromir (Jaromar) II, książę Rugii; * (1218?) † (w bitwie) 1260 po 20 VIII

1

Salomea

† 31 III przed 1290; (?) = N. córka Świętopelka (II) z drugiego małżeństwa, małżonka hrabiego Kirchberga Henryka II lub III (→)

2

Jan

* po 1230 † (w bitwie) 22 VIII (ok. 1248?) (być może podczas walk z koalicją krzyżacko-piastowską) wedle jednej z hipotez = Jan Prusko (Pruzike, Pruce), kanonik kamieński 1256–67, dziekan kamieński 1268–97, prepozyt kamieński 1297–99; † 22 X po 17 VI 1299

1

Warcisław II

książę gdański, bialogardzki i sławieńsko-sląski od śmierci ojca 1266; utracił ziemię sławieńską na rzecze Barnima I, księcia zachodniopomorskiego, 1266; usunięty z księstwa gdańskiego przez starszego brata Mściwoja II oraz z ziemi śląskiej, którą zagrańczyli książęta rugijscy, 1269 lub 1270; w posiadaniu kasztelanii wyszogrodzkiej z nadania Ziemiomysła, księcia kujawskiego 1270; * (1237?) † (zamordowany?) Wyszogród 9 V 1271 □ Inowrocław, kościół klasztorny franciszkanów

2

N. córka

* 1236–57 † po 1273
 ☞ (ok. 1269?); a) Henryk II, hrabia Kirchberga, wzmiankowany od 1236, † przed 1280; b) Henryk III, hrabia Kirchberga, † 1295 □ Ilfeld, kościół klasztorny premonstratensów (norbertanów); (?) = Salomea, córka Świętopelka (II) z pierwszego małżeństwa (→)

2

Damroka (Dobrosława?, Dąbrówka?)

fundatorka kościoła (kaplicy) św. Pawła w Chmielnie, które stanowiło zapewne część jej panieńskiej oprawy; † (25 V?) ok. 1280 lub po 1280 jako norbertanka w Żukowie □ Żukowo, kościół klasztorny norbertanek lub Chmielno, kościół św. Pawła

GRYFICI, KSIĘŻĘTA ZACHODNIOPOMORSCY

Potomkowie Warcisława I i Racibora I

N. książę pomorski (→ Tablica XXVIII)

N. siostra Warcisława I i Racibora I
 * (z początkiem XII w.?) † po 1115
 ∞ najpóźniej ok. 1115 N.N. możny
 pomorski; (?) = **Dumar**, wzmiankowany
 1117 „książę słowiański” (pomorski);
ich syn: Dunimysł, wzmiankowany
 jako stołnianiec księcia pomorskiego
 Racibora I i jeden z dowódców wyprawy
 tegoż księcia na norweską Kungahellę 9 VIII 1135

Warcisław I

książę pomorski: wraz z młodszym bratem Raciborem I panował nad Pomorzem Zachodnim („Ślavia”, „Kaszubia”) z Kamienniem Pomorskim, Szczecinem, Pyrzycami, Dyminem (Demmin), Łosicami (Loitz), Białogardem, Kołobrzegiem i Kościanem oraz wyspami Wolin i Uznam; w niewoli niemieckiej ok. 1105 (wówczas ochrzczony?); pokonany przez Bolesława Krzywoustego, uznał się lennikiem polskim 1119 lub 1121; przeprowadził chrystianizację Pomorza Zachodniego 1124–28; lennik cesarski 1127; * przed 1100 † (zamordowany?) 6 VI 1134–9 VIII 1135 (z początkiem (23 II?) 1135?) □ Słup (Stolp) nad Pianą, kościół klasztorny benedyktynów
 ∞ pogaskańskie żony/nalożnice
 ∞ N.N. szlachcianka (księżniczka ruska lub niemiecka?)

Racibor I

książę pomorski: panował wspólnie ze starszym bratem Warcisławem I; pokonany przez Bolesława Krzywoustego i zmuszony uznać się lennikiem polskiego księcia 1119 lub 1121; na Kamienniu Pomorskim 1124 (lub wcześniej); książę Pomorza Zachodniego od śmierci brata 1134–35; ochrzczony przez Ottona z Bambergu; fundator klasztoru premonstratensów (norbertanów) w Grobii (Grobe) ok. 1155; * przed 1110 † 7 V 1155 lub 1156 □ Grobia (Grobe), kościół klasztorny premonstratensów (norbertanów); przeniesiony na Uznam 1184, do tamtejszej wsi Pudagla 1308
 ∞ przed 1141–44 (ok. 1135 lub 1136?) **Przybysław N.** (córką Jarosława Iwana Świątopalikowicza, księcia włodzimiersko-włyńskiego, alternatywnie córka Świątopalka „odrzańskiego” (→?); † 1155–8 VI 1159

Małgorzata

* przed 1142–45 † (przed 1197–98?) □ Ratzeburg (Raciąż), kościół katedralny
 ∞ (przed 1160?) **Bernard I**, hrabia Ratzeburga; † 8 II 1194–1195

Świętopelk

wzmiankowany 13 XI 1175

Świętopelk (III, „odrzański”)
 wedle Rocznika świętokrzyskiego
 książę pomorski, który poległ
 1122 w trakcie walk z księciem
 polskim Bolesławem Krzywoustym; być może panował on we
 wzmiankowanej w *Kronice Anonima Galla „Selencji”*, obejmującej
 zapewne ujście Odry z Woliem i Uznamiem; alternatywnie
 był on ojcem Racibora I, a więc
 i Warcisława I (→), względnie
 teściem Racibora I

? Wojsława

* ok. 1130 † 1172 □ Doberan, kościół klasztorny cystersów
 ∞ (1140–50?) **Przybysław I**, książę Obodrytów i Chyżan, pan Meklemburga; * (1125–30?) † Lüneburg 30 XII 1178 □ do 1215 tamże, kościół św. Michała, następnie Doberan, kościół klasztorny cystersów

? N. córka

* (ok. 1140?) † po 1140
 ∞ (ok. 1140?) **Race (Rościsław)**, najpewniej książę Ruggii; † przed 1164

Bogusław I

książę Pomorza Zachodniego wspólnie z młodszym bratem od śmierci stryja 1155; w podziale ok. 1160 otrzymał ziemie: szczecińską, kołbacką, wkrzańską, wołogoską, chockowską i łośicką oraz połowę Kołobrzegu, ponadto książę naczelnego z siedzibą w Uznamie, we wspólnym владaniu braci pozostały ziemie: kołobrzeska, koszalińska i świdwińska; od śmierci brata ponownie książę całego Pomorza Zachodniego 1180; lennik polski do ok. 1180, lennik cesarski (= książę Rzeszy) 1181, lennik duński 1185; fundator klasztoru premonstratensów (norbertanów) w Grąbczowie/Gręzowie (Gramzow) w ziemi wkrzańskiej ok. 1176, dobroczyńca klasztoru premonstratensów na Grobii, który w 1184 przeniósł na wyspę Uznam; * 1125–30 † (w trakcie lowów) opodal wsi Sośnica w rejonie Nowego Warpna 18 III 1187 □ Uznam, góra NMP, kościół klasztorny premonstratensów (norbertanów); do 1184 w Grobii, 1308 przeniesiony do uznamskiej wsi Pudagla)
 ∞ 1. ok. 1150 **Walpurga N.** (z północnych Niemiec?); † przed 18 IV 1177, może 1174 □ Grobia (Grobe), kościół klasztorny premonstratensów (norbertanów) (przeniesiony na Uznam 1184, do Pudagli 1308)
 ∞ 2. ok. 26 IV 1177 (lub 1181?) **Anastazja**, córka Mieszka III Starego, księcia wielkopolskiego i krakowskiego; otrzymała tytuł oprawy wdowiej Trzebiatów wraz z 35 wsiami 1187, regentka pomorska w imieniu nieletnich synów 1187–ok. 1208; * (ok. 1164?) † (Kamień Pomorski?) 31 V 1240–24 IV 1242 □ Trzebiatów, kościół klasztorny norbertanek

1

Racibor

* 1150–56 † 14 lub 15 I 1183 □ Grobia (Grobe), kościół klasztorny premonstratensów, przeniesiony na Uznam 1184, do Pudagli 1308
 ∞ (1174–76?) **Salomea**, córka Mieszka III Starego, księcia wielkopolskiego i krakowskiego; * (ok. 1161?) † 11 V po 1177

1

Warcisław

* (ok. 1155?) † 16, 17, 18 II 1184 (1185?) □ Uznam, góra NMP, kościół klasztorny premonstratensów (norbertanów); wcześniej w Grobii, od 1308 w uznamskiej wsi Pudagla

1

Dobrosława

pani na Sławnie do ok. 1219, pani Chockowa (Gützkow) przed 1216–18; * przed 1177 † 1226 lub później □ Słup (Stolp) nad Pianą, kościół klasztorny benedyktynów, względnie Uznam, góra NMP, kościół klasztorny premonstratensów (norbertanów)
 ∞ (1.) (1187–89?) **Bolesław**, syn Mieszka III Starego, księcia wielkopolskiego i krakowskiego; ojcowiskami namiesnik na tronie krakowskim (alternatywnie był nim jego młodszy brat Mieszko), książę kujawski; * 1159 † (w bitwie) pod Mozgawą 13 IX 1195 □ (Kalisz, kościół klasztorny benedyktynów Pawła?)
 ∞ (?) 2. 1216–18 **Warcisław (III)**, przypuszczalnie kasztelan szczeciński *in de iure uxoris* pan Chockowa; * (ok. 1180?) † (Kolbacz, jako mnic tamże?) 1233 □ (Kolbacz, kościół klasztorny cystersów?)

2

linia szczecińska, następnie na całym Pomorzu Zachodnim

Bogusław II

książę Pomorza Zachodniego wspólnie z młodszym bratem od śmierci ojca 1187 (do ok. 1208 pod regencją matki oraz – do 1196 – Warcisława II, kasztelana szczecińskiego); w dokonanym w 1211 podziale księstwa otrzymał dzielnicę uznamsko-szczecińską, na którą składały się ziemie: szczecińska, uznamską, kołbacką, wkrzańską, wołogoską i łośicką, natomiast pod wspólnym zarządem braci pozostały ziemie kołobrzeska i (odbite z rąk księcia rugijskiego 1215/16) ziemie chockowska i łośicka; lennik Polski 1202, duński 1216; * przed 1184 (1178–79?) † 23 lub 24 I 1220–21 □ Szczecin, kościół św. Jakuba
 ∞ (ok. 1205 lub 1209–10?) **Mirosława**, córka Mściwoja I, namiestnika gdańskiego, regentka w imieniu syna co najmniej do 18 V 1233; * przed 1196 (1190–95?) † przed 1240 (1233?), ok. 1236 lub ok. 2 II 1237 □ Szczecin, kościół św. Jakuba

Barnim I Dobry

(→ Tablica XXXII)

Wojsława

* (po ok. 1210?) † krótko przed 7 V 1229
 □ Uznam, góra NMP, kościół klasztorny premonstratensów (norbertanów)

linia dymińska starsza

Kazimierz I

książę Pomorza Zachodniego wspólnie ze starszym bratem od śmierci stryja 1155; książę dymiński: w podziale ok. 1160 otrzymał on kasztelan dymińską (od grodu Dymin, niem. Demmin) oraz kamieńską, ziemie bardzką, trzebusicką, wolińską i stargardzką oraz połowę Kołobrzegu, we wspólnym владaniu braci pozostały natomiast ziemie: kołobrzeska, koszalińska i świdwińska; lennik polski do 1164, lennik saski 1164; fundator klasztorów premonstratensów (norbertanów) w Grobii (Grobe); przeniesiony na Uznam 1184, do wsi Pudagla 1308 ok. 1155 (wraz ze stryjem Raciborem) i w Białobokach 1170; przeniósł siedzibę pomorskiego biskupstwa z Wolina do Kamienia 1172; * 1128–30 † (w bitwie) podczas walk z margrabiami brandenburskimi X lub XI 1180 □ (Grobii (Grobe), kościół klasztorny premonstratensów (norbertanów)?)
 ∞ ok. 1160 N.N. (córką Adolfa II, hrabiego Holsztynu?); wzmiankowana 1176

Adolf

wzmiankowany 1187,
 „książę Lutycji” (?)

syn, córka lub
 więcej dzieci
 wzmiankowana
 ne wraz
 z matką
 1176

linia dymińska młodsza

Kazimierz II

książę Pomorza Zachodniego wspólnie ze starszym bratem od śmierci ojca 1187 (do ok. 1208 pod regencją matki oraz – do 1196 – Warcisława II, kasztelana szczecińskiego); książę dymiński: w dokonanym w 1211 podziale księstwa otrzymał dzielnicę dymińską, na którą składały się ziemie: czerzepińska, lesińska, starogardzka, berzecka, kamieńska, wolińska i trzebiatowska, a pod wspólnym zarządem braci pozostały ziemie kołobrzeska i (odbite z rąk księcia Rugii 1215/16) ziemie chockowska i łośicka; pierwszy fundator klasztoru augustianów w Stargardzie 1199; * (ok. 1180?) † (po powrocie z V krucjaty lub też w drodze do Egiptu) ok. 8 XII 1219
 ∞ (ok. 1209–11?) **Ingarda (Ingerda) N.** (z duńskiego rodu Slagingerów (Hvide), córka lub wnuczka Esberna Snare?) regentka w imieniu syna od śmierci męża do ok. 1225; † 1228–35 □ Eldena, kościół klasztorny cystersów

Warcisław III

książę dymiński od śmierci ojca 1219 (pod regencją matki do ok. 1225); utracił na rzecz Brandenburgii ziemie czerezpińskie 1229; lennik brandenburski 1236; * ok. 1211 † Darsim (późniejszy Ludwigsburg) 17 V 1264 □ Eldena, kościół klasztorny cystersów
 ∞ (ok. 1236?) **Zofia**, przypuszczalnie córka Albrechta I, hrabiego von Arnstein (? ∞ 2. Przybysław ze Sławnia, pan Wolina); * ok. 1220 † (Gryfia (Greifswald?)) po 26 V 1265 □ (Eldena, kościół klasztorny cystersów?)

Elżbieta
 * (ok. 1210?)
 † 1222 □ Słup
 (Stolp) nad
 Pianą, kościół
 klasztorny
 benedyktynów

N. dzieci (synowie?)

wzmiankowane 1248 i 1249, † młodo
 przed 1350

? Barbara,

księci cysterek marianowskich; † 1300 □ Marianowo, kościół klasztorny cysterek

GRYFICI, KSIĄŻĘTA ZACHODNIOPOMORSCY

Potomkowie Barnima I Dobrego

Barnim I Dobry (→ Tablica XXXI)

książę szczeciński; po śmierci ojca objął rządy w dzielnicy użnamsko-szczecińskiej 1220 (pod regencją matki oficjalnie do wiosny 1233, choć usamodzielnienie księcia miało miejsce ok. 1228), początkowo rezydował w Uznamie, ok. 1235 przeniósł swoją siedzibę do Szczecina; utracił na rzecz margrabów brandenburskich ziemię barnimską i telowską 1230, a następnie sprzedał im południową część ziemi wkrzańskiej ok. 1230; utracił na rzecz księcia śląskich kasztelanie cedyńską i kinecką 1234 (odbita 1238); złożył hold lenny margrabiom brandenburskim, zrzucając tym samym zależność lenną od Danii ok. 1234 lub 1242; przekazał Stargard z okręgiem biskupowi kamieńskiemu 1240 (odzyskany 1248); odsprzedał Brandenburgii północną część ziemi wkrzańskiej na mocy układu z Landin 1250; zajął przejściowo Drezdenko 1252; książę na całym Pomorzu Zachodnim: po śmierci brata stryjego, Warcisława III, objął księstwo dymińskie, jednocześnie samym ziemie władcza Bogusława I 1264; zajął ziemię sławieńską ze Śląsnem i Darłowem, należącą do Warcisława II, księcia wschodniopomorskiego, 1266, a następnie przekazał ją księciu rugijskiemu Wisłowi II 1269 lub 1270; ponownie złożył hold lenny margrabiom brandenburskim 1269; dopuścił najstarszego syna do współrządów 1273; sprzedał zachodnią część ziemi kolobrzeskiej biskupowi kamieńskiemu 1276; fundator klasztoru cysterek w Szczecinie (z żoną) 1243, klasztoru cysterek w Marianowie 1248 oraz klasztorów augustianów we Wkrzyjściu (Ückermünde) 1260 (przeniesiony do Jasenicy (Jasenitz) kolo Polic 1331) i w Stargardzie ok. 1270 oraz kościoła NMP w Szczecinie 1261(63?); * (ok. 1210?) † Dąbie kolo Szczecina nocą 13/14 XI 1278 □ Szczecin, kościół NMP

∞ 1. schyłek 1238 (ok. III 1242?) **Marianna**, zapewne córka Eryka Knutssona, króla Szwecji; współfundatorka klasztoru cysterek w Szczecinie 1243; * (ok. 1215?) † krótko przed 27 VI 1252

□ Szczecin, kościół klasztorny klarysek

∞ 2. Szczecin ok. 1252–53 **Małgorzata**, córka Mikołaja, pana meklemberskiego na Rostoku (Rostock) i Orlach (Werle); fundatorka klasztoru augustianek w Pyrzycach 1255; * najwcześniej 1232 † (1261?)

∞ 3. Stargard (pojedynczy meklemberski Burg Stargard) ok. 16 V 1267 **Mechtylda (Matylda)**, córka Ottona III Pobożnego, margrabiego brandenburskiego; ∞ 2. (?) Jan II, hrabia Chockowa (Gützkow), † 1314; * (1248–55?) † 20 XII 1316 □ Szczecin, kościół NMP

1

Anastazja

regentka Meklemburgii w imieniu synów pod nieobecność męża 1272–87, posiadała wдовią oprawę na wyspie Pöl; * 1239–45 † Rybnica (Ribnitz) 15 III 1317 □ Wyszomierz (Wismar), kościół franciszkanów

∞ najpóźniej 1260 **Henryk I Pielgrzym**, pan na Meklemburgu (Mecklenburg); * ok. 1230 † 2 I 1302 □ Doberan, kościół klasztorny cystersów

książę Pomorza Zachodniego; koregent ojca 1273, a od jego śmierci współrzadca i do 1294 formalny opiekun młodszych przyrodnich braci, Barnima II i Ottona I 1278; wraz z braćmi w posiadaniu wsi Sądów (Sandow) w ziemi stargardzkiej jako lenna brandenburskiego 1279; najpewniej przewidywany następca tronu księstwa wschodniopomorskiego po nieposiadającym męskiego potomka Przemyśla II na mocy układu z tymże oraz Mściwojem II 23 XI 1287, co potwierdzono VIII 1291; utracił na rzecz margrabów brandenburskich południową część księstwa ze Stargardem, Pyrzycami, Gardzkiem (Odrzańskim) oraz Gryfinem 1283, odzyskaną na mocy układu pokojowego 13 VIII 1284; książę wołogoski: wspólnie z młodszym przyrodnim bratem Ottонem I dokonał podziału Pomorza Zachodniego 1–12 VII 1295, zgodnie z którym otrzymał północną część księstwa z głównym ośrodkiem w Wołogoszczy (Wolgast) oraz miastem i okręgiem dymińskim (Demmin); zamek dymiński w posiadaniu Ottona I, Anklamem i Gryfią (Greifswald), hrabstwem/ziemią chockowską z Chockowem (Gützkow), ziemią wołogoską i lesiąską z Łosicami (Loitz), wyspami Uznam i Wolin oraz zachodnią częścią Pomorza Tylnego (Hinterpommern) z Kamieniem Pomorskim (siedzibą biskupstwa), Gryficami (Greifenberg), Trzebiatowem, Stargardem, Dobrą, Plotami, Łobzem, Darłowem oraz ziemią bialogardzką, we wspólnej gestii braci pozostały wody Zalewu Szczecińskiego, wszystkie porty i rzeki ich dzielnic, polityka zagraniczna oraz przewijajowań holdu od możnych oraz miast każdej z dzielnic; lennik brandenburski 1298, nadto decyzją króla rzymsko-niemieckiego utracił na rzecz margrabów terytoria za rzeką Parsętą 1298; dopuścił jedynego syna do współrządów 1307; fundator (wraz z braćmi) klasztoru cysterek w Wolinie 1288; * 1254–55 † Wołogoszcz (Wolgast) 19 II 1309 □ Szczecin, kościół NMP

∞ 1. (Szczecin?) przed 14 XII 1278 **Mechtylda (Matylda)**, córka Jana I, margrabiego brandenburskiego; * 1257 (1256?) † ok. 1280, przed 1283

∞ 2. ok. 13 VIII 1284 **Małgorzata**, córka Włodzimierza II, księcia Rugii; * 1265–71 † 4 XII 1315–3 II 1320 (w 1318?) □ (Kamień Pomorski, kościół katedralny)

linia wołogosko-słupska

Bogusław IV Ciało i Dusza (Corpus et Anima)

książę Pomorza Zachodniego: koregent ojca 1273, a od jego śmierci współrzadca i do 1294 formalny opiekun młodszych przyrodnich braci, Barnima II i Ottona I 1278; wraz z braćmi w posiadaniu wsi Sądów (Sandow) w ziemi stargardzkiej jako lenna brandenburskiego 1279; najpewniej przewidywany następca tronu księstwa wschodniopomorskiego po nieposiadającym męskiego potomka Przemyśla II na mocy układu z tymże oraz Mściwojem II 23 XI 1287, co potwierdzono VIII 1291; utracił na rzecz margrabów brandenburskich południową część księstwa ze Stargardem, Pyrzycami, Gardzkiem (Odrzańskim) oraz Gryfinem 1283, odzyskaną na mocy układu pokojowego 13 VIII 1284; książę wołogoski: wspólnie z młodszym przyrodnim bratem Ottонem I dokonał podziału Pomorza Zachodniego 1–12 VII 1295, zgodnie z którym otrzymał północną część księstwa z głównym ośrodkiem w Wołogoszczy (Wolgast) oraz miastem i okręgiem dymińskim (Demmin); zamek dymiński w posiadaniu Ottona I, Anklamem i Gryfią (Greifswald), hrabstwem/ziemią chockowską z Chockowem (Gützkow), ziemią wołogoską i lesiąską z Łosicami (Loitz), wyspami Uznam i Wolin oraz zachodnią częścią Pomorza Tylnego (Hinterpommern) z Kamieniem Pomorskim (siedzibą biskupstwa), Gryficami (Greifenberg), Trzebiatowem, Stargardem, Dobrą, Plotami, Łobzem, Darłowem oraz ziemią bialogardzką, we wspólnej gestii braci pozostały wody Zalewu Szczecińskiego, wszystkie porty i rzeki ich dzielnic, polityka zagraniczna oraz przewijajowań holdu od możnych oraz miast każdej z dzielnic; lennik brandenburski 1298, nadto decyzją króla rzymsko-niemieckiego utracił na rzecz margrabów terytoria za rzeką Parsętą 1298; dopuścił jedynego syna do współządów 1307; fundator (wraz z braćmi) klasztoru cysterek w Wolinie 1288; * 1254–55 † Wołogoszcz (Wolgast) 19 II 1309 □ Szczecin, kościół NMP

∞ 1. (Szczecin?) przed 14 XII 1278 **Mechtylda (Matylda)**, córka Jana I, margrabiego brandenburskiego; * 1257 (1256?) † ok. 1280, przed 1283

∞ 2. ok. 13 VIII 1284 **Małgorzata**, córka Włodzimierza II, księcia Rugii; * 1265–71 † 4 XII 1315–3 II 1320 (w 1318?) □ (Kamień Pomorski, kościół katedralny)

linia wołogosko-słupska

Bogusław IV Ciało i Dusza (Corpus et Anima)

książę Pomorza Zachodniego: koregent ojca 1273, a od jego śmierci współrzadca i do 1294 formalny opiekun młodszych przyrodnich braci, Barnima II i Ottona I 1278; wraz z braćmi w posiadaniu wsi Sądów (Sandow) w ziemi stargardzkiej jako lenna brandenburskiego 1279; najpewniej przewidywany następca tronu księstwa wschodniopomorskiego po nieposiadającym męskiego potomka Przemyśla II na mocy układu z tymże oraz Mściwojem II 23 XI 1287, co potwierdzono VIII 1291; utracił na rzecz margrabów brandenburskich południową część księstwa ze Stargardem, Pyrzycami, Gardzkiem (Odrzańskim) oraz Gryfinem 1283, odzyskaną na mocy układu pokojowego 13 VIII 1284; książę wołogoski: wspólnie z młodszym przyrodnim bratem Ottонem I dokonał podziału Pomorza Zachodniego 1–12 VII 1295, zgodnie z którym otrzymał północną część księstwa z głównym ośrodkiem w Wołogoszczy (Wolgast) oraz miastem i okręgiem dymińskim (Demmin); zamek dymiński w posiadaniu Ottona I, Anklamem i Gryfią (Greifswald), hrabstwem/ziemią chockowską z Chockowem (Gützkow), ziemią wołogoską i lesiąską z Łosicami (Loitz), wyspami Uznam i Wolin oraz zachodnią częścią Pomorza Tylnego (Hinterpommern) z Kamieniem Pomorskim (siedzibą biskupstwa), Gryficami (Greifenberg), Trzebiatowem, Stargardem, Dobrą, Plotami, Łobzem, Darłowem oraz ziemią bialogardzką, we wspólnej gestii braci pozostały wody Zalewu Szczecińskiego, wszystkie porty i rzeki ich dzielnic, polityka zagraniczna oraz przewijajowań holdu od możnych oraz miast każdej z dzielnic; lennik brandenburski 1298, nadto decyzją króla rzymsko-niemieckiego utracił na rzecz margrabów terytoria za rzeką Parsętą 1298; dopuścił jedynego syna do współządów 1307; fundator (wraz z braćmi) klasztoru cysterek w Wolinie 1288; * 1254–55 † Wołogoszcz (Wolgast) 19 II 1309 □ Szczecin, kościół NMP

∞ 1. (Szczecin?) przed 14 XII 1278 **Mechtylda (Matylda)**, córka Jana I, margrabiego brandenburskiego; * 1257 (1256?) † ok. 1280, przed 1283

∞ 2. ok. 13 VIII 1284 **Małgorzata**, córka Włodzimierza II, księcia Rugii; * 1265–71 † 4 XII 1315–3 II 1320 (w 1318?) □ (Kamień Pomorski, kościół katedralny)

linia wołogosko-słupska

Bogusław IV Ciało i Dusza (Corpus et Anima)

książę Pomorza Zachodniego: koregent ojca 1273, a od jego śmierci współrzadca i do 1294 formalny opiekun młodszych przyrodnich braci, Barnima II i Ottona I 1278; wraz z braćmi w posiadaniu wsi Sądów (Sandow) w ziemi stargardzkiej jako lenna brandenburskiego 1279; najpewniej przewidywany następca tronu księstwa wschodniopomorskiego po nieposiadającym męskiego potomka Przemyśla II na mocy układu z tymże oraz Mściwojem II 23 XI 1287, co potwierdzono VIII 1291; utracił na rzecz margrabów brandenburskich południową część księstwa ze Stargardem, Pyrzycami, Gardzkiem (Odrzańskim) oraz Gryfinem 1283, odzyskaną na mocy układu pokojowego 13 VIII 1284; książę wołogoski: wspólnie z młodszym przyrodnim bratem Ottонem I dokonał podziału Pomorza Zachodniego 1–12 VII 1295, zgodnie z którym otrzymał północną część księstwa z głównym ośrodkiem w Wołogoszczy (Wolgast) oraz miastem i okręgiem dymińskim (Demmin); zamek dymiński w posiadaniu Ottona I, Anklamem i Gryfią (Greifswald), hrabstwem/ziemią chockowską z Chockowem (Gützkow), ziemią wołogoską i lesiąską z Łosicami (Loitz), wyspami Uznam i Wolin oraz zachodnią częścią Pomorza Tylnego (Hinterpommern) z Kamieniem Pomorskim (siedzibą biskupstwa), Gryficami (Greifenberg), Trzebiatowem, Stargardem, Dobrą, Plotami, Łobzem, Darłowem oraz ziemią bialogardzką, we wspólnej gestii braci pozostały wody Zalewu Szczecińskiego, wszystkie porty i rzeki ich dzielnic, polityka zagraniczna oraz przewijajowań holdu od możnych oraz miast każdej z dzielnic; lennik brandenburski 1298, nadto decyzją króla rzymsko-niemieckiego utracił na rzecz margrabów terytoria za rzeką Parsętą 1298; dopuścił jedynego syna do współrządów 1307; fundator (wraz z braćmi) klasztoru cysterek w Wolinie 1288; * 1254–55 † Wołogoszcz (Wolgast) 19 II 1309 □ Szczecin, kościół NMP

∞ 1. (Szczecin?) przed 14 XII 1278 **Mechtylda (Matylda)**, córka Jana I, margrabiego brandenburskiego; * 1257 (1256?) † ok. 1280, przed 1283

∞ 2. ok. 13 VIII 1284 **Małgorzata**, córka Włodzimierza II, księcia Rugii; * 1265–71 † 4 XII 1315–3 II 1320 (w 1318?) □ (Kamień Pomorski, kościół katedralny)

linia wołogosko-słupska

Bogusław IV Ciało i Dusza (Corpus et Anima)

książę Pomorza Zachodniego: koregent ojca 1273, a od jego śmierci współrzadca i do 1294 formalny opiekun młodszych przyrodnich braci, Barnima II i Ottona I 1278; wraz z braćmi w posiadaniu wsi Sądów (Sandow) w ziemi stargardzkiej jako lenna brandenburskiego 1279; najpewniej przewidywany następca tronu księstwa wschodniopomorskiego po nieposiadającym męskiego potomka Przemyśla II na mocy układu z tymże oraz Mściwojem II 23 XI 1287, co potwierdzono VIII 1291; utracił na rzecz margrabów brandenburskich południową część księstwa ze Stargardem, Pyrzycami, Gardzkiem (Odrzańskim) oraz Gryfinem 1283, odzyskaną na mocy układu pokojowego 13 VIII 1284; książę wołogoski: wspólnie z młodszym przyrodnim bratem Ottонem I dokonał podziału Pomorza Zachodniego 1–12 VII 1295, zgodnie z którym otrzymał północną część księstwa z głównym ośrodkiem w Wołogoszczy (Wolgast) oraz miastem i okręgiem dymińskim (Demmin); zamek dymiński w posiadaniu Ottona I, Anklamem i Gryfią (Greifswald), hrabstwem/ziemią chockowską z Chockowem (Gützkow), ziemią wołogoską i lesiąską z Łosicami (Loitz), wyspami Uznam i Wolin oraz zachodnią częścią Pomorza Tylnego (Hinterpommern) z Kamieniem Pomorskim (siedzibą biskupstwa), Gryficami (Greifenberg), Trzebiatowem, Stargardem, Dobrą, Plotami, Łobzem, Darłowem oraz ziemią bialogardzką, we wspólnej gestii braci pozostały wody Zalewu Szczecińskiego, wszystkie porty i rzeki ich dzielnic, polityka zagraniczna oraz przewijajowań holdu od możnych oraz miast każdej z dzielnic; lennik brandenburski 1298, nadto decyzją króla rzymsko-niemieckiego utracił na rzecz margrabów terytoria za rzeką Parsętą 1298; dopuścił jedynego syna do współządów 1307; fundator (wraz z braćmi) klasztoru cysterek w Wolinie 1288; * 1254–55 † Wołogoszcz (Wolgast) 19 II 1309 □ Szczecin, kościół NMP

∞ 1. (Szczecin?) przed 14 XII 1278 **Mechtylda (Matylda)**, córka Jana I, margrabiego brandenburskiego; * 1257 (1256?) † ok. 1280, przed 1283

∞ 2. ok. 13 VIII 1284 **Małgorzata**, córka Włodzimierza II, księcia Rugii; * 1265–71 † 4 XII 1315–3 II 1320 (w 1318?) □ (Kamień Pomorski, kościół katedralny)

linia wołogosko-słupska

Bogusław IV Ciało i Dusza (Corpus et Anima)

książę Pomorza Zachodniego: koregent ojca 1273, a od jego śmierci współrzadca i do 1294 formalny opiekun młodszych przyrodnich braci, Barnima II i Ottona I 1278; wraz z braćmi w posiadaniu wsi Sądów (Sandow) w ziemi stargardzkiej jako lenna brandenburskiego 1279; najpewniej przewidywany następca tronu księstwa wschodniopomorskiego po nieposiadającym męskiego potomka Przemyśla II na mocy układu z tymże oraz Mściwojem II 23 XI 1287, co potwierdzono VIII 1291; utracił na rzecz margrabów brandenburskich południową część księstwa ze Stargardem, Pyrzycami, Gardzkiem (Odrzańskim) oraz Gryfinem 1283, odzyskaną na mocy układu pokojowego 13 VIII 1284; książę wołogoski: wspólnie z młodszym przyrodnim bratem Ottонem I dokonał podziału Pomorza Zachodniego 1–12 VII 1295, zgodnie z którym otrzymał północną część księstwa z głównym ośrodkiem w Wołogoszczy (Wolgast) oraz miastem i okręgiem dymińskim (Demmin); zamek dymiński w posiadaniu Ottona I, Anklamem i Gryfią (Greifswald), hrabstwem/ziemią chockowską z Chockowem (Gützkow), ziemią wołogoską i lesiąską z Łosicami (Loitz), wyspami Uznam i Wolin oraz zachodnią częścią Pomorza Tylnego (Hinterpommern) z Kamieniem Pom

GRYFICI, LINIA SŁUPSKA Potomkowie Bogusława V Wielkiego

Bogusław V Wielki, Starszy (→ Tablica XXXII)

książę wologosko-słupski i rugijski: po śmierci ojca w 1326 wraz z młodszymi braćmi Barnimem IV i Warcisławem V objął księstwa wologosko-słupskie oraz rugijskie, z uwagi na nieletniość pod opieką matki oraz (od 1327) Ottona I i Barnima III z linii szczecińskiej, samodzielne rządy przejął 1332(31?) przy formalnym współudziale braci; wykupił od zakonu krzyżackiego zastawiony mu przez Ottona i Barnima III w 1329 Ślupsk z okręgiem 1341; bezpośredni lennik cesarski 12 VI 1348; w posiadaniu zachodniej części księstwa rugijskiego z Bardem (Barth), Grzymienem (Grimmen), Trzebuszem (Tribsees) i Łosicami (Loitz), przekazanej w 1328 przez regentów w zastaw księciu meklenburskiemu w zamian za wycofanie ich roszczeń do księstwa rugijskiego (→ Barnim III szczeciński) 1351; uzyskał od księciów meklenburskich formalne zrzeczenie się praw do księstwa rugijskiego na mocy pokoju w Strzelowie (Stralsundzie) 12 II 1354; w posiadaniu Pozdewilk (Pasewalk) i Turzychłów (Torgelow) na mocy pokoju z Brandenburgią 1359; książę słupski: na mocy dokonanych z najmłodszym bratem Warcisławem V oraz z bratankami, Warcisławem VI i Bogusławem VI (synami Barnima IV), 25 V 1368 w Anklam i 8 VI 1372 w Stargardzie podziałów ojcowizny objął część księstwa na wschód od rzeki Świnie z Sławnem, Trzebiatowem, Ślupkiem, Darłowem, Kamieniem, Stargardem, Gryficami (Greifenberg) i Wolinem, wspólnie natomiast pozostały dochody z marchii (ziemi) wkrzańskiej oraz z Zalewu Szczecinńskiego; dopuścił syna, Kazimierza (Kaźka) IV, do współrządów 1371; fundator (współ z braćmi) klasztoru augustianów Marienthon („Tron Maryi”) nieopodal Szczecinka, w późniejszych Świątkach, 1356; * 1316/17–18 † 3 II–24 IV 1374

□ Kamień Pomorski, kościół katedralny, lub Białoboki, kościół klasztorny premonstratensów (norbertanów)

∞ 1. Poznań 24 II 1343–1345 (24–25 II 1343?) Elżbieta, córka Kazimierza III Wielkiego, króla Polski; * (Kraków?) 1326–34 (1326–31?) † 1361 □ Świątki kolo Szczecinka, kościół klasztorny augustianów Marienthon („Tron Maryi”)

∞ 2. ok. 1362–63 Adelajda, córka Ernesta I, księcia brunzwickiego na Einbeck, Everstein, Osterode i Hameln; wspólnie z synami fundatorka klasztoru kartuzów Marienkon w Łęcku 1394;

* ok. 1341 † 3 V 1406, 5 II 1400–06 lub 5 II 1407 □ Łęcko kolo Karlina, kościół klasztorny kartuzów Marienkon („Korona Maryi”), prochy przeniesiono wraz z klasztorom pod Darłowo

1

1

2

2

2

? N. dziecko
* VII–22 XI 1346, albo
tożsame z Elżbieta, albo
najpewniej † rychło

Kazimierz (Kaźko, Kazek) IV

adoptowany przez dziada po kądziole, Kazimierza Wielkiego IV 1369; pan Dobrzynia, Kruszwicy, Bydgoszczy, Walcza i Złotowa 1370: wedle testamentu króla z 3 XI 1370 otrzymać miał ziemię dobrzyńską, sieradzką i lęczycką, większą część Kujaw z Kruszwicą i Bydgoszczą oraz Walcą i Złotów, jednakże Ludwik Węgierski po objęciu tronu polskiego unieważnił ten zapis i podczas koronacji 17 XI 1370 przekazał Kaźkowi w lenno jedynie Dobrzyćń i zamki w Kruszwicy, Bydgoszczy, Walczy i Złotowie; książę słupski: koregent ojca 1371, po jego śmierci objął samodzielne rządy w księstwie słupskim z Sławnem, Trzebiatowem, Ślupkiem, Białogardem, Darłowem, Kamieniem, Stargardem, Gryficami (Greifenberg) i Wolinem, dopuścił Bogusława VIII do współrządów przed 1386; wedle niepotwierdzonego źródłowo oglądu historyka T. Kantzowa przeprowadził wówczas z braćmi podział księstwa, zachowując rządy na Pomorzu słupskim (na wschód od Góry Chełmskiej), Bogusławowi VIII zaś oraz Barnimowi V pozostawiając dzielnicę wolińsko-stargardzką (na wschód od Świnie) – wydaje się jednak, że do śmierci sprawował on rządy w całej ojcowiskiej dzielnicy, przy formalnym jedynie współudziale młodszego bracia, natomiast ów podział przeprowadzili między sobą Bogusław VIII i Barnim V niemal dekadę po jego śmierci (1402); książę szczecinecki: po bezpotomnej śmierci stryja, Warcisława V, objął wspólnie z braćmi jego władztwo 1390; w imieniu swoim i braci uznał zwierzchność polskiej Korony na mocy układu z Władysławem Jagiełłą w Pyzdrach 3 XI 1390; uczestnik pielgrzymki do Ziemi Świętej 1390–92 (→ Warcisław VI); wraz z matką oraz braćmi fundator klasztoru kartuzów Marienkon w Łęcku (poźniej pod Darłowem) 1394; * (1362–64?) † (zamordowany) podczas wypadu z zamku Zarich (zapewne Szadzko) na krótko przed 24 II 1395

∞ 1. ok. 1360 (schyłek 1359?) Kenna, na chrzcie katolickim wiosną 1360 Joanna, córka Olgierda, wielkiego księcia litewskiego; * (ok. 1350?) † 27 IV 1368

∞ 2. Płock 1–2 IV 1369 Małgorzata, córka Siemowita III Starego, księcia mazowieckiego; tytułem oprawy wdowie posiadała ziemię dobrzyńską, odsprzedaną Władysławowi Opolszcykowi 1379; ∞ 2. 1379 Henryk VII z Bliżna, książę brzeski, † 1399; * ok. 1353–56 † po 14 VIII 1409 lub 14 V 1388–4 IV 1396 □ (Brzeg, kościół kolegiacki św. Jadwigi (poźniej kaplica zamkowa)?)

Warcisław VII Młodszy

współ z młodszymi rodzeństwem braćmi, Bogusławem VIII i Barnimem V, pod opieką starszego przyrodnego brata, Kaźka IV, od śmierci ojca 1374; książę słupski: po bezpotomnej śmierci Kaźka 1377, formalnie wraz z młodszymi braćmi (faktycznie samodzielnie), objął władzę w księstwie słupskim z Sławnem, Trzebiatowem, Ślupkiem, Białogardem, Darłowem, Kamieniem, Stargardem, Gryficami (Greifenberg) i Wolinem, dopuścił Bogusława VIII do współządów przed 1386; wedle niepotwierdzonego źródłowo oglądu historyka T. Kantzowa przeprowadził wówczas z braćmi podział księstwa, zachowując rządy na Pomorzu słupskim (na wschód od Góry Chełmskiej), Bogusławowi VIII zaś oraz Barnimowi V pozostawiając dzielnicę wolińsko-stargardzką (na wschód od Świnie) – wydaje się jednak, że do śmierci sprawował on rządy w całej ojcowiskiej dzielnicy, przy formalnym jedynie współudziale młodszego bracia, natomiast ów podział przeprowadzili między sobą Bogusław VIII i Barnim V niemal dekadę po jego śmierci (1402); książę szczecinecki: po bezpotomnej śmierci stryja, Warcisława V, objął wspólnie z braćmi jego władztwo 1390; w imieniu swoim i braci uznał zwierzchność polskiej Korony na mocy układu z Władysławem Jagiełłą w Pyzdrach 3 XI 1390; uczestnik pielgrzymki do Ziemi Świętej 1390–92 (→ Warcisław VI); wraz z matką oraz braćmi fundator klasztoru kartuzów Marienkon w Łęcku (poźniej pod Darłowem) 1394; * (1362–64?) † (zamordowany) podczas wypadu z zamku Zarich (zapewne Szadzko) na krótko przed 24 II 1395

∞ krótka przed 23 III 1380 Maria, córka Henryka III, księcia meklenbursko-szwedzkiego (i Ingeborgi, córki Waldemara IV Atterdaga, króla Dani), * 1363 lub 1363–67 † (Sławno?) 13 V 1402–7 II 1403

Bogusław VIII Starszy (→ Tablica XXXIV)

2

Barnim V

wraz ze starszymi rodzeństwem braćmi Warcisławem i Bogusławem pod opieką najstarszego przyrodnego brata Kaźka, od śmierci ojca 1374; książę słupski: po bezpotomnej śmierci Kaźka 1377 wspólnie z Bogusławem VIII formalny koregent Warcisława VII w księstwie słupskim (Sławno, Trzebiatów, Ślupsk, Białogard, Darłowo, Kamień, Stargard, Gryfice (Greifenberg) i Wolin); wedle niepotwierdzonego źródłowo oglądu T. Kantzowa na mocy przeprowadzonego wówczas podziału księstwa uzyskał z Bogusławem dzielnicę wolińsko-stargardzką (na wschód od Świnie) – wydaje się jednak, że aż do swojej śmierci Warcisław VII sprawował rządy w całej dzielnicy, a współudział jego braci był jedynie formalny; uzyskał od arcybiskupa praskiego Jana dyspensę na rozpoczęcie kariery duchownej bez święceń 20 IX 1389; na mocy dokonanego 13 V 1402 z Bogusławem VIII oraz Erykiem I podziału ojcowizny uzyskał okręgi słupski, slawieński i darłowski oraz, do chwili przekazania mu przez króla polskiego okręgu bydgoskiego (co jednak nie nastąpiło), okręg szczecinecki; * 1369 przed 20 IX † 28 VII 1402–7 II 1403 □ (Darłowo, kościół klasztorny kartuzów Marienkon („Korona Maryi”)?)

∞ Kraków 4 IX–13 X (27 IX?) 1396 N., na chrzcie katolickim Jadwiga, księżniczka litewska, najpewniej córka Towciwilli Konrada Kiejstutowicza, księcia nowogrodzkiego; po śmierci małżonka wyjechała ona do Polski lub na Litwę; † (Litwa?) po 1 VIII 1408

Malgorzata

* (1370–74?)

† 12 VI 1410

□ Rein kolo

Grazu, kościół

klasztorny

cystersów

∞ Bruck nad

rzeką Mur 1392

po 14 I Ernest I

Zelazny, książę

austriacki na

Styrii; * Bruck

1377 † tamże 10

VI 1424 □ Rein

opodal Grazu,

kościół klasztorny

cystersów

Bogusław, przybrał imię Eryka po adopcji przez siostrę babki macierzystej, królową duńską Małgorzatę I, zimą 1388/89–VI 1389

król Norwegii (jako Eryk III): wyznaczony następcą norweskiego tronu przez Małgorzatę I 15 II 1388, proklamowany królem latem 1389; król Danii (Eryk VII): wybrany krótko po 6 I 1396; król Szwecji (Eryk XIII): wybrany 11 VI 1396; koronowany na króla trzech skandynawskich królestw (Unii Kalmarowej): Kalmar 12 VI 1397; osobiste rządy przejął po śmierci Małgorzaty I 28 X 1412; zdroniony w Norwegii 1442 (1441?); w Dani 23 VI 1439, w Szwecji VIII 1434, odzyskał tron Szwecji 1435, utracił 1439, tylko na wyspie Gotlandii do 1449; książę słupski (Eryk I): po śmierci ojca w 1395 odziedziczył jego władztwo, gdzie współwładał ze stryjami Bogusławem VIII i Barnimem V, zaś na mocy dokonanego 13 V 1402 podziału księstwa uzyskał wraz z Bogusławem VIII zachodnią jego część: dzielnicę wolińsko-stargardzką (okręgi stargardzki, gryficki, trzebiatowski, białogardzki, kamieński oraz Wolin), po bezpotomnej śmierci Barnima V (1402 lub 1403) objął wraz z Bogusławem VIII także dzielnicę ze Ślupkiem, Sławnem, Darłowem i Szczecinkiem, jednocześnie całe władztwo Bogusława V, od śmierci Bogusława VIII w 1418 współwładał z Bogusławem IX słupskim, a od śmierci tegoż w 1446 – z wдовą po nim, Marią mazowiecką, niemniej wobec sprawowania władzy w Skandynawii, koregencja jego miała charakter nominalny, a faktyczne rządy w ojcowiznie objął w 1449; wyznaczył dziedzicami księstwa słupskiego Zofię, córkę Bogusława IX, 1449 oraz jej męża Eryka II wologoskiego 1451; możliwy fundator kościoła św. Weroniki w Darłowie (1459), rozbudował tamtejszy zamek, który od 1449 był jego rezydencją; * 1382 przed 11 VI † Darłowo 1459 przed 16 VI (3 V 1459?) □ tamże, kościół parafialny NMP

Gertrudy w Darłowie (1459), rozbudował tamtejszy zamek, który od 1449 był jego rezydencją; * 1382 przed 11 VI † Darłowo 1459 przed 16 VI (3 V 1459?) □ tamże, kościół parafialny NMP

∞ 1. Lund 26 X 1406 Filippa, córka Henryka IV, króla Anglii; * Peterborough 4 VI 1394 lub krótko przedtem (1393 lub 4 VII 1394?) † Vadstena 5 I 1430 □ tamże, klasztor brygidek

∞ 2. (związek morganatyczny) 1430–39 Cecylia N. (z Danii lub ze Szwecji?), dwórka Filippy; † (na Pomorzu, Darłowo?) po 22 VII 1459

1 lub 2

1 lub 2

? Eryk

? N. synowie

jeśli z pierwszego małżeństwa być może * 5 I 1430 i † dzieckiem (24 IX 1430?); jeśli z drugiego – prawdopodobnie * jeszcze przed zawarciem małżeństwa przez rodziców i pozbawiony praw dynastycznych

† w dzieciństwie

Katarzyna

* (1390?) † 4 III 1426 □ Neu-

markt, kościół zamkowy NMP,

a następnie Gnadenberg, klasz-

torny kościół brygidek

∞ Ripen 25 IX 1407 Jan, pa-

latyn neuburski na Neumarkt

(Nowej Marchii); * 1383 † Kastl

13 lub 14 III 1443 □ Neuburg,

kościół św. Jerzego

N. córka

zapewne po śmierci

ojca zabrana przez

matkę do Polski lub na

Litwę; * po 1402

∞ Rypen 25 IX 1407 Jan, pa-

latyn neuburski na Neumarkt

(Nowej Marchii); * 1383 † Kastl

13 lub 14 III 1443 □ Neuburg,

kościół św. Jerzego

GRYFICI, LINIA SŁUPSKA Potomkowie Bogusława VIII Starszego

Bogusław VIII Starszy (→ Tablica XXXIII)

współ z rodzonymi braćmi, Warcisławem VII i Barnimem V, pod opieką starszego przyrodnego brata, Kaźka IV, od śmierci ojca 1374; książę słupski: wraz z młodszym bratem Barnimem V formalny koregent Warcisława VII w księstwie słupskim ze Sławnem, Trzebiatowem, Słupkiem, Białogardem, Darłowem, Kamieniem, Stargardem, Gryficami (Greifenberg) i Wolinem po bezpotomnej śmierci Kaźka 1377, dopuszczony do współrządów 1386; wedle niepotwierdzonego źródłowo poglądu historyka T. Kantzowa na mocy przeprowadzonego wówczas podziału księstwa uzyskał wspólnie z Barnimem dzielnicę wolińsko-stargardzką (na wschód od Świny) – wydaje się jednak, że do swojej śmierci Warcisław VII (1395) sprawował rządy w całej ojcowiskiej dzielnicy, przy formalnym jedynie współdziale młodszych braci; kanonik kamieński, biskup kamieński 1386, następnie świecki administrator biskupstwa 24 VIII 1387, wykupił zastawione Krzyżakom majątki biskupie, m.in. Maszewo (Massow), Polanów (Pollnow), Golczewo (Gültzow) i Lipie (Arnhagen), porzucił stan duchowny zapewne w drugiej połowie 1389; od śmierci Warcisława VII (1395) władał księstwem słupskim wraz z młodszym bratem Barnimem V oraz z bratankiem Erykiem, królem norweskim, zaś na mocy dokonanego między nimi 13 V 1402 podziału ojcowizny uzyskał z synowcem zachodnią część księstwa: dzielnicę wolińsko-stargardzką (okręgi stargardzki, gryficki, trzebiatowski, białogardzki, kamieński oraz Wolin), po bezpotomnej śmierci brata w 1402 lub 1403 objął także należącą do niego dzielnicę ze Słupkiem, Sławnem, Darłowem i Szczecinkiem, jednocześnie w swoim ręku całą ojcowską dzielnicę (korencja Eryka I, panującego w Skandynawii, miała charakter nominalny); sprzymierzeniec wojsk polsko-litewskich pod Grunwaldem, za co 29 VIII 1410 otrzymał w dożywotnie lenno od Jagielly ziemie lęborsko-bytowską, Czarne (Hammerstein), Czulichów, Biały Bór, Debrzno i Świdwin; wraz z matką i braćmi fundator klasztoru kartuzów Marienkron w Łęcku (później pod Darłowem) 1394; * 1363/64–68 † Słupsk 11 II 1418 □ Darłowo, kościół klasztorny kartuzów Marienkron („Korona Maryi”)

∞ ok. 1398 Zofia, córka Henryka II Żelaznego, hrabiego Holsztynu; po śmierci męża regentka (wraz z radą oraz burmistrzami Słupska) w imieniu nieletniego syna Bogusława IX 1418–25, a następnie jego koregentka 1425–27; posiadała Karsibór i Przytór na Wolinie tytułem wdowiej oprawy, tytułuła się księżną na Wolinie 1427; * lata 70. XIV w. † 24 IX (1448?) □ (Kamień Pomorski, kościół katedralny?)

Bogusław IX

staraniem brata stryjecznego, Eryka I, wybrany następcą tronu Szwecji 1 IX 1416 oraz Danii 1417, uzyskał od Eryka I w lenno duńską wyspę Fionię z Nyborgiem, Hindsgavl i Hagenskov 1437, odsunięty od sukcesji tronów skandynawskich 1439; książę słupski: po śmierci ojca objął księstwo słupskie ze Sławnem, Trzebiatowem, Białogardem, Słupkiem, Darłowem, Kamieniem, Stargardem, Gryficami (Greifenberg) oraz Szczecinkiem (Wolin dożywotnio posiadała jego matka), formalnie współrządząc z Erykiem I 1418, pod regencją matki do 1425, jej koregent do 1427; rezydował w Stargardzie; wysuwany przez Eryka I jako kandydat do ręki królewnej Jadwigi, córki Władysława II Jagielly, i tym samym do tronu polskiego 1423–25; na mocy kończącego wojnę z Brandenburgią pokoju utracił na korzyść elektorów brandenburskich część spornej marchii (ziemi) wkrzańskiej z Dobrzyńcem (Angermünde) 1427; na mocy kończącego spór z biskupem kamieńskim porozumienia uzyskał prawo zatwierdzania elekcji kamieńskich biskupów i kanoników, a także sporne miasta Maszów (Massow) oraz Lipie (Arnhagen) jako zastaw 1 V 1436; zastawny pan na Polanowie: biskup kamieński zastawił u niego zamek i ziemię polanowską 1436; * najpóźniej ok. 1405 † 7 XII 1446 □ Darłowo, kościół klasztorny kartuzów Marienkron („Korona Maryi”)

∞ Poznań 24 VI 1432 Maria, córka Siemowita IV, księcia mazowieckiego; regentka księstwa słupskiego od śmierci męża w imieniu Eryka I, następnie koregentka Eryka oraz opiekunka córki, wyznaczonej dziedziczką księstwa; * ok. 1412–15 † (Słupsk?) 18 II 1454 □ Słupsk, kościół klasztorny dominikanów (od 1602 kościół zamkowy)

Zofia

po śmierci ojca uznana przez Eryka I słupskiego dziedziczką księstwa słupskiego 1449, przekazała prawa sukcesyjne do księstwa synowi Bogusławowi XI 1474; tytułem oprawy wdowiej posiadała Przytórze na wyspie Wolin, w zamian za zrzeczenie się praw do księstwa słupskiego uzyskała od Bogusława X zamek i miasto Uznam 1483, a także dochody z zamku i wójtostwa lęborskiego 1487/90; * (ok. 1434?) † Słupsk (24?) VIII 1497 □ tamże, kościół klasztorny dominikanów

∞ (Darłowo?) krótko po 11 XI 1451 Eryk II, książę wołogoski; * 1418–25 † (zaraza) Wologoszcz (Wolgast) 5 VII 1474 □ Eldena, kościół klasztorny cystersów

Aleksandra

† (zaraza) (17 X?) 1451 □ zapewne Darłowo, kościół klasztorny kartuzów Marienkron („Korona Maryi”)

N. córka (córki?)
† przed 30 XI 1449

Adelajda

* najpóźniej 1410 † po 1444 □ (Ratzeburg, kościół katedralny?)
∞ (1.: rzekominy?) 1422–18 I 1423 Henryk X Rumpold *Młodzy*, książę głogowski; * 1390–96 † (zaraza) pod Flensburgiem 18 I 1423 □ Hadersleben (Haderslev), kościół katedralny
∞ (2.) przed 29 IV 1429 Bernard II, książę saski na Lauenburgu; † 16 VII 1463 □ Ratzeburg, kościół katedralny

Ingeborga

* najpóźniej 1413–14 † długo przed 4 IX 1452 (przed 16 VI 1450?)
∞ (1425–28?) Henryk II *Starszy*, książę meklemburski na Stargardzie i Orlach (Werle) (syn księżniczki pomorskiej Małgorzaty z linii szczecińskiej); * przed 1412 † 26 V–20 VIII 1466

? N. synowie
†† w dzieciństwie

? N. córka
(mylona z Anną?) * (1414–18?) † dzieckiem

Anna

cysterką w Koszalinie, ksieni tamże po 11 I 1445 (od 1484?), określana „księżną z Kamienia”;
* (1414–18?) † (Koszalin?) 1484–17 I 1488 □ tamże, kościół klasztorny cysterek

GRYFICI, LINIA WOŁOGOSKA

Potomkowie Barnima IV Dobrego

Barnim IV Dobry (→ Tablica XXXII)

książę wołogosko-slupski i rugijski: po śmierci ojca w 1326 wraz z braćmi Bogusławem V oraz Warcisławem V objął księstwa wołogosko-slupskie i rugijskie, z uwagi na nieletniość pod opieką matki i (w latach 1327–32(31?)) książęt szczecińskich Ottona I i Barnima III; formalnie współwładał z najstarszym bratem (głównie na Rugii) 1334, faktycznie jednak rządy w księstwie sprawował Bogusław V; fundator (wraz z braćmi) klasztoru augustianów Marienthron („Tron Maryi”) nieopodal Szczecinka, w późniejszych Świątkach, 1356; * (1319–20?) † Wołogoszcz (Wolgast) 22 VIII 1365

□ Kamień Pomorski, kościół katedralny

∞ ok. 1344–45 Zofia, córka Jana III, pana meklemburskiego na Orlach (Werle) i Goldbergu (i książęniczki szczecińskiej Mechtyldy); * 1324 lub 1325 † (dżuma) Bialogard 5 IX 1364 □ Świątki koło Szczecinka, kościół klasztorny augustianów Marienthron („Tron Maryi”)

Warcisław VI Młodszy, Jednooki

książę wołogoski: na mocy dokonanych ze stryjami, Bogusławem V i Warcisławem V, 25 V 1368 w Anklam i 8 VI 1372 w Stargardzie podziałów księstwa wołogosko-slupskiego objął wspólnie z młodszym bratem, Bogusławem VI, część tego władztwa na zachód od Świny, obejmującą Wołogoszcz (Wolgast), Anklam, Bardo (Barth), Łosice (Loitz), Trzebusz (Tribsees), Strzałów (Stralsund), Grzymie (Grimmen), Gryfię (Greifswald) i Naklo, a także wyspy Rugia i Uznam; książę rugijsko-strzałowski: wedle przeprowadzonego z Bogusławem VI 5 XII 1376 podziału ich dzielnicy uzyskał w samodzielne władanie ziemię bardzką, trzebuską, strzałowską, grzymską oraz Rugię, rezydował w Strzałowie i tytułuł się „panem na Sundzie”; książę wołogoski: po śmierci brata objął na powrót należącą do niego część ojcowizny 1393; uczestnik pielgrzymki do Ziemi Świętej 1390–92 (obok Warcisława VII śląskiego); * 1345–50 (1346?) † Wołogoszcz (Wolgast) 13 VI 1394 □ Eldena, kościół klasztorny cystersów

∞ (4 VI?) krótko po 1 X 1363 Anna, córka Jana I, księcia meklemburskiego na Stargardzie; * 1347 lub później † po 14 III 1399

Barnim VI

z woli ojca książę na Rugii co najmniej od VI 1388; ko-regent ojca ok. 1390, młodszego brata Warcisława VIII 1393; książę wołogoski na Bardo (Barth) i Rugii: zgodnie z dokonanym z Warcisławem VIII po śmierci ojca podziałem władztwa panował w zachodniej części księstwa ze stolicą w Bardo (Barth), zachowując ponadto wyspę Rugię 1394; * ok. 1365–72 † (zaraza) Pütenitz koło Damgarten 22 lub 23 IX 1405 □ Kenz nieopodal Bardo, kościół parafialny

∞ (1393–96?) Weronika N. (córka Fryderyka V, burgrabiego norymberskiego, względnie córka N.N. dynastii czeskiej?); † (przed 22 IX 1408?)

Zofia

* przed 1376 † 28 VI 1406 □ Brunszwik, kościół katedralny (kolegiacki) św. Błażeja

∞ po 30 VI 1386 (zaręczyny), zapewne 1388 Henryk II Łagodny, książę brunzwicki na Lüneburgu; * ok. 1360 † Ułzen 14 X 1416 □ Brunszwik, kościół katedralny (kolegiacki) św. Błażeja

? Anna (może córka Barnima IV Dobrego) klaryska w Bergen na wyspie Rugia, ksienni tamże przed 25 X 1388 (od 1376–88?); † przed 20 XI 1415 □ (Bergen, kościół klasztorny klarysek?)

Warcisław VIII Germański (Germatius)

archidiakon trzebuski 1387, kanonik szweryński i lubecki przed 1391, w posiadaniu ekspektatyw na prebendy we Wrocławiu i Kamieniu, porzucił stan duchowny 9 V 1393; wraz ze starszym bratem Barnimem koregent ojca 1393; książę wołogoski: na mocy dokonanego z Barnimem VI po śmierci Warcisława VI podziału ojcowizny panował we wschodniej części księstwa ze stolicą w Wołogoszcz (Wolgast) wraz z Trzebuszem (Tribsees), Gryfią (Greifswald) oraz Uznamem 1394; regent bratanków w strzałowsko-bardzkiej części księstwa wołogoskiego od śmierci starszego brata 1405; * 1373 po 18 XI † 20, 22 lub 23 VIII 1415 □ Pudagla, kościół klasztorny premonstratensów (norbertanów)

∞ 7 III–29 V 1393 Agnieszka N. (córka Eryka IV, księcia saskiego na Lauenburgu?); pani na Uznamie tytułem oprawy wdowiej, po śmierci męża wraz z Warcisławem IX wołogoskim regentka w imieniu nieletnich synów, odsunięta od rządów przez Warcisława IX 1420, zrzekła się majątku wdowiego i osiadła w Grzymiu (Grimmen) 1426; † Grzymie 1435 □ Pudagla, kościół klasztorny premonstratensów (norbertanów)

Warcisław IX (→ Tablica XXXVI)

Barnim VII (Starszy) Psiarz

książę wołogoski na Bardo i Rugii: po śmierci ojca objął wraz ze starszym bratem Warcisławem władzę w zachodniej części księstwa wołogoskiego z głównym ośrodkiem w Bardo (Barth) oraz na Rugii 1405, pod regencją stryja, Warcisława VIII, a następnie starszego brata do 1423; lennik brandenburski: uznany wraz z bratem oraz kuzynami z linii wołogoskiej i szczecińskiej za lenników brandenburskich na mocy dekretu cesarza Zygmunta Luksemburskiego z 31 V 1417 (niemniej zarówno bracia, jak i ich kuzyni i sukcesorzy uznawali się nadal bezpośrednimi lennikami cesarskimi); książę wołogoski na Chockowie (Gützkow): na mocy przeprowadzonego z Warcisławem IX i z kuzynami, Barnimem VIII i Świętoborem II, 6 XII 1425 podziału księstwa wołogoskiego uzyskał ze starszym bratem część księstwa z Wołogoszczą (Wolgast), Gryfią (Greifswald), Dymin (Demmin), Chockowem (Gützkow), Anklamem, Uznamem, zamkami Pozdawilk (Pasewilk) i Tuszeglowy (Torgelow) w marchii wkrzańskiej, a także nadanymi książętowi wołogoskim przez Eryka I śląskiego w lenno dobrami na duńskich wyspach Zelandia i Falster; rezydował w Chockowie (tytułowany „panem na Chockowie”); * (ok. 1403?) † 24 VIII 1449–29 VIII 1450 □ (Chocków (Gützkow)?) ∞ (konkubina) Pluseker N. † utopiona jako czarownica 1436

Elżbieta

cysterka w Krumminie 1435, ksienni tamże przed 1442; * najpóźniej 1405 † (Krummin?) 30 III 1455–9 II 1461 □ (tamże, kościół klasztorny cysterek?)

Warcisław

* ok. 1398 lub wcześniej † 8 XI 1414–20/23 VIII 1415 □ (poza Pomorzem?)

Barnim VIII (Młodszy)

książę wołogoski: po śmierci ojca objął wraz z młodszym bratem Świętoborem ojcowiznę z Wołogoszczą (Wolgast) 1415, pod regencją matki (do 1420) i brata stryjecznego, Warcisława IX, do 1425; książę wołogoski na Rugii, Strzałowie i Bardo: na mocy przeprowadzonego 6 XII 1425 z młodszym bratem oraz z braćmi stryjecznymi Warcisławem IX i Barnimem VII podziału księstwa wołogoskiego otrzymał wraz z Świętoborem II (który pozostawał pod jego opieką) część księstwa z wyspą Rugią, Strzałowem (Stralsund), Bardo (Barth), Łosicami (Loitz), Grzymiem (Grimmen), Trzebuszem (Tribsees) i Dębogórą (Damgarten), a także dobra w Danii, nadane książętowi wołogoskiemu w lenno przez Eryka, króla skandynawskiego z linii śląskiej; być może między 1432 a 1435 dokonał z Świętoborem II podziału posiadanej dzielnicy, zgodnie z którym przekazał bratu w samodzielne rządy Rugię i Strzałów, samemu zatrzymując ziemię bardzką oraz posiadłości duńskie, by po bezdzietnej śmierci brata przejąć na powrót jego ziemie; siostrzenicy, Katarzynie meklenburskiej, przekazał w zastaw Bardo i Dębogór 1441 (po śmierci Barnima VIII przejęte przez Warcisława IX); * (1403–05?) † (zaraza) Strzałów 19 XII 1451 □ Kępinka (Neuencamp, później Franzburg), kościół klasztorny cystersów

∞ (ok. 1435?) Anna N. (córka Henryka hrabiego von Wunstorf lub Jakuba I, króla Cypru?); † (zaraza) Strzałów schylek 1451 lub początek 1452 □ Kępinka (Neuencamp, później Franzburg), kościół klasztorny cystersów

Agnieszka

* ok. 1436 † Bernburg 9 V 1512 □ Ballenstedt, kościół benedyktyńskiego klasztoru pw. św. Pankracego

∞ 1. Tangermünde 9 II 1449 Fryderyk Młodzy, Tłusty, margrabia brandenburski na Starej Marchii i na Marchii Przegnickiej;

* ok. 1424 † Tangermünde 6 X 1463 □ Arneburg opodal Stendal, kaplica zamkowa

∞ 2. wiosna lub lato 1479 Jerzy II Mocny, książę anhalcki na Zerbst; * 1454 † 25 IV 1509 □ Ballenstedt, kościół benedyktyńskiego klasztoru św. Pankracego

Elżbieta (Elsaba)

* (1350–57?) † 5 X 1388–4 I 1398 □ (Doberan, kościół klasztorny cystersów?)

∞ 5 VII 1362–7 VII 1369

Magnus I, książę meklenburski na Szweryn (Zwieryn, Schwerin); * ok. 1345 † 1 IX 1384 □ (Doberan, kościół klasztorny cystersów?)

1

Zofia

* najpóźniej ok. 1381 † (ok. 1408?) □ Dobberan, kościół klasztorny cystersów

∞ 1. 10–15 (12–13?) II 1396 Eryk, książę meklenburski; władca Gotlandii i tytuurny król Szwecji; * (ok. 1360?) † Gotlandia 26 VII 1397 □ Visby, kościół NMP

∞ 2. 7 IV 1398–23 II 1399 Mikołaj V, pan meklenburski na Orlach (Werle) i Waren; † po 21 I 1408

(?) ∞ 3. po 1 I 1408 Konrad Starszy von Tannrode (→ siostra Zofii, Agnieszka)

1

Agnieszka

* (1381–88?) † ?

(?) ∞ 1. 15 I 1397 (najpewniej były to jedynie zaręczyny) Baltazar, pan meklenburski na Güstrowie i Goldbergu, pan na Orlach (Werle), książę Wendów; † (zaraza) 5 IV 1421

(?) ∞ (2.) Konrad Starszy von Tannrode, pan na Strausfurcie, Schwerborne i zamku Tannrode; † 1433 (→ siostra Agnieszki, Zofia)

Świętobor (Świętobór) II (IV) Spokojny

książę wołogoski: po śmierci ojca objął wspólnie ze starszym bratem Barnimem VIII ojcowiznę z Wołogoszczą (Wolgast) 1415, pod regencją matki (do 1420) oraz brata stryjecznego Warcisława IX (do 1425); książę wołogoski na Rugii, Strzałowie i Bardo: na mocy przeprowadzonego 6 XII 1425 z młodszym bratem oraz z braćmi stryjecznymi Warcisławem IX i Barnimem VII, podziału księstwa wołogoskiego otrzymał wraz z Świętoborem II (który pozostawał pod jego opieką) część księstwa z wyspą Rugią, Strzałowem (Stralsund), Bardo (Barth), Łosicami (Loitz), Grzymiem (Grimmen), Trzebuszem (Tribsees) i Dębogórą (Damgarten), a także dobra w Danii, nadane książętowi wołogoskiemu w lenno przez Eryka, króla skandynawskiego z linii śląskiej; być może między 1432 a 1435 dokonał z Świętoborem II podziału posiadanej dzielnicy, zgodnie z którym przekazał bratu w samodzielne rządy Rugię i Strzałów, samemu zatrzymując ziemię bardzką oraz posiadłości duńskie, by po bezdzietnej śmierci brata przejąć na powrót jego ziemie; siostrzenicy, Katarzynie meklenburskiej, przekazał w zastaw Bardo i Dębogór 1441 (po śmierci Barnima VIII przejęte przez Warcisława IX); * (1403–05?) † (zaraza) Strzałów 19 XII 1451 □ Kępinka (Neuencamp, później Franzburg), kościół klasztorny cystersów

∞ (ok. 1435?) Anna N. (córka Henryka hrabiego von Wunstorf lub Jakuba I, króla Cypru?); † (zaraza) Strzałów schylek 1451 lub początek 1452 □ Kępinka (Neuencamp, później Franzburg), kościół klasztorny cystersów

Zofia

* przed 1414 † Bardo (Barth) po 17 III 1453 □ tamże, kościół NMP

∞ między 13 XI 1426 a 1427 Wilhelm, książę meklenburski na Orlach (Werle), Güstrowie i Waren, książę Wenden („Śląska”); † 7 IX 1436

GRYFICI, LINIA WOŁOGOSKA

Potomkowie Warcisława IX

Warcisław IX (→ Tablica XXXV)

książę wołogoski na Bardo i Rugii: po śmierci ojca objął wraz z młodszym bratem Barnimem VII rządy w zachodniej części księstwa wołogoskiego z głównym ośrodkiem w Bardo (Barth) oraz na Rugii 1405, pod regencją stryja Warcisława VIII, współrządcą stryja 1413, po jego śmierci objął samodzielne rządy oraz opiekę nad Barnimem VII, a także, wspólnie z wdomą po Warcisławie VIII Agnieszka, opiekę i regencję w należącej do nieletnich braci stryjecznych, Barnima VIII i Świętobora II, części księstwa wołogoskiego ze stoliczną Wologoszczą (Wolgast) 1415, odsunął Agnieszkę od regencji 1420; lennik brandenburski: uznany wraz z bratem oraz kuzynami z linii wołogoskiej i szczecińskiej za lenników brandenburskich na mocy dekretu cesarza Zygmunta Luksemburskiego 31 V 1417 (niemniej zarówno bracia, jak i ich kuzyni i sukcesorzy uznawali się nadal bezpośrednimi lennikami cesarskimi); książę wołogoski: na mocy przeprowadzonego 6 XII 1425 z Barnimem VII oraz Barnimem VIII i Świętoborem II podzielił księstwa wołogoskiego uzyskał wspólną z młodszym bratem część księstwa z Wologoszczą (Wolgast), Gryfią (Greifswald), Dymin (Demmin), Choczkowem (Gützkow), Anklamem, Uznamem, zamkami Pozdawilk (Pasewalk) i Turzeglowy (Torgelow) w marchii wkrzańskiej, a także nadanymi książętom wołogoskim przez Eryka I śląskiego, króla Skandynawii, w lenno dobrami na duńskich wyspach Zelandia i Falster; po bezpotomnych zgonach Świętobora II (1432/36), Barnima VII (1449/50) i Barnima VIII (1451) zjednoczył całe księstwo wołogosko-rugijskie na zachód od Świny, dzierżone przez jego działa, Warcisława VI; fundator uniwersytetu w Gryfi (Greifswald) 1456; * ok. 1395–1400 † Wologoszcz lub Darsim 17 IV 1457 □ (Wologoszcz (Wolgast), kościół parafialny ss. Piotra i Pawła?)

∞ (1416–20?) Zofia N. (córką Eryka IV, księcia saskiego na Lauenburgu?); * najwcześniej 1374, po 1400 † 1462 □ (Wologoszcz (Wolgast), kościół parafialny ss. Piotra i Pawła?)

Elżbieta
księci cysterek
w Bergen na
wyspie Rugia co
najmniej od 5 I
1460; * przed
1425 † Bergen,
klasztor cysterek
7 IV 1473 □
tamże, kościół
klasztoru

od 1472 na całym Pomorzu Zachodnim

Eryk II

pan na Lęborku i Bytowie z okręgiem jako lennik Polski 4 I 1455, utracił owe zamki na rzecze Krzyżaków 1460, ponownie tytułem zastawu jako lennik Polski 11 X 1466; książę wołogoski: po śmierci ojca wraz z młodszym bratem Warcisławem X objął rządy w księstwie wołogosko-rugijskim, zgodnie z nieformalnym podziałem zatrzymując w samodzielne władanie zachodnią część księstwa z wyspą Rugią oraz Bardo (Barth), Strzelowem (Stralsund), Trzebuszem (Tribsees), Grzymiem (Grimmen), Łosicami (Loitz), Dębogórą (Damgarten) i Gorminem (Görmin) 1457; książę śląski: po śmierci Eryka I śląskiego, na mocy układu podziałowego z Erykiem II i Ottонem III szczecińskim, uzyskał z bratem wschodnią część księstwa ze Śląskiem, Darłowem, Sławnem, Białogardem i Szczecinkiem 1460 (1461), zaś po śmierci Ottona III objął z bratem należącą do zmarłego zachodnią część owego władztwa ze Stargardem, Gryficami, Kamieniem, Wolinem, Trzebiatowem i Nowogardem 1464 (faktyczne rządy w dzielnicy śląskiej sprawował jednak Eryk II); książę szczeciński: po bezpotomnej śmierci Ottona III (1464) zgłosił wraz z bratem pretensje do schedy po nim i na mocy zawartych z wysuwającym roszczeniem do księstwa elektorem brandenburskim układów w Soldzinie (Myśliborzu) 21 I 1466 oraz w Pręcławiu (Prenzlau) 30 V 1472 uzyskał z Erykiem II księstwo szczecińskie ze Szczecinem, Wkryciem (Ückermünde), Trzebiatowem nad Dolżą (Treptow an der Tollense), Kolbaczem, Pyrzycami, zamkiem dymińskim, Gryfinem (Greifenhagen), Baniami (Bahn) etc. jako lenno brandenburskie (z kolei Gardziec Odrzański (Gartz), Świecie (Schwede), Pieńkun (Penkun), Kolo (Vierraden), Łe(ł)knica (Löcknitz) i Turzeglowy (Torgelow) zostały zajęte przez elektora 1469), co zatwierdził cesarz 2 V 1473; od śmierci Eryka II współzajął na Pomorzu Zachodnim z bratanami, Bogusławem X i Kazimierzem VI (VII) (nie przeprowadzając formalnego podziału księstwa), następnie jedynie z Bogusławem 1474; * 1425–30 † (otruty?) Bardo (Barth) 17 XII 1478 □ Kępina (Neuencamp, później Franzburg), kościół klasztorny cystersów

∞ 1. przed 5 III 1454, oddalona 1464 Elżbieta, córka Jana Alchemika, margrabiego brandenburskiego; ∞ 1. 1440 Joachim (Młodzy), książę szczeciński, † (zaraza) 1451; posiadał zamek i miasto Wkrycie (Ückermünde) tytułem oprawy wdowiej, po śmierci pierwszego męża regentka w imieniu nieletniego syna, księcia szczecińskiego Ottona III, do 1453; po oddaleniu przez drugiego męża przeniosła się do Nowej Marchii i rzeką na rzecze elektora brandenburskiego wdowiego majątku w Myśliborzu, otrzymując w zamian zamek w Chotowie 1465; * 1425 † (Chotowę?) krótko przed 10 IV 1467

∞ 2. Bardo (Barth) lub Szweryn (Schwerin) 26 (25?) XI 1475 Magdalena, córka Henryka Starszego, księcia meklemburskiego na Stargardzie i Orlach (Werle); ∞ 2. (14 VII) 1482 Burchard VII, hrabia zu Barby-Mühlingen, † 1505; * 1454 † Barby 2 IV 1532 □ tamże, kościół św. Jana

Krzesztof
być może wyje-
chal do Prus,
gdzie wstąpił do
zakonu krzyżac-
kiego, * zapew-
ne 1437 † może
28 IV 1449–3
IV 1450 lub też
jako Krzyżak
w nieznanym
czasie

Bogusław X Wielki
(→ Tablica XXXVII)

Kazimierz VI (VII)
książę zachodniopomorski: wspólnie ze starszym bratem Bogusławem współrządcą stryja na Pomorzu Zachodnim (lenno brandenburskie) oraz na ziemi lęborskiej i bytowskiej z Lęborkiem i Bytowem (lenno polskie) od śmierci ojca 1474 (bez przeprowadzenia formalnego podziału władztwa); * najwcześniej 1455 † Darłowo 8–15 IX 1474
□ tamże, kościół klasztorny kartuzów Marienkrone
(„Korona Maryi”)

Elżbieta
benedyktynka w Wierzchnie (Verchen), ksienni tamże 1483 i w Krumminie 1503; * ok. 1450–60 † po 22 X 1516 □ Wierzchno, kościół klasztorny benedyktynek

Zofia
* przed 1462 † 26 (25?) IV 1504 □ Wismar, kościół klasztorny dominikanów, od 1884 kościół NMP tamże, od 1945 kościół św. Mikołaja tamże
∞ Anklam 31 V 1478 Magnus II, książę meklemburski na Szwerynie (Schwerin) i Güstrowie; * 1441 † Wismar 20 XI 1503 □ Doberan, kościół klasztorny cystersów (od 1552 kościół pocysterski)

Warcisław (XI)
* zapewne po 1465 † Wologoszcz (Wolgast)
zapewne 1474 krótko po 5 VII □ być może Darłowo, kościół parafialny NMP

Barnim (IX)
* po 1465 † zapewne 1474 krótko po 5 VII
□ może Darłowo, kościół parafialny NMP
? N. synowie
†† najpewniej w dzieciństwie/młodości przed 1474

N. córka
† panną po 10 XI 1475, być może po 1480–82

Malgorzata
* przed 1470 † Wismar 27 III 1526
□ tamże, kościół klasztorny dominikanów
∞ Anklam 13 I 1482 Baltazar, książę meklemburski na Szwerynie (Schwerin);
* 1451 † Wismar 16 III 1507 □ Doberan, kościół klasztorny cystersów (od 1522
kościół pocysterski)

Katarzyna
* 1463–72 † 1526 □ Brunszwik, kościół kolegiacki (obecna katedra) św. Błażeja

∞ IV–VIII 1486 Henryk I Starszy, książę brunszwicki na Wolfenbüttel; * 24 VI 1463 † (w bitwie) pod Leerort 23 VI 1514 □ Brunszwik, kościół kolegiacki (obecna katedra) św. Błażeja

Maria
cysterka w Wolinie zapewne 1477, ksienni tamże ok. 1486; † (Wolin?) 1512 □ tamże, kościół klasztorny

GRYFICI, KSIAŻĘTA ZACHODNIOPOMORSCY

Potomkowie Bogusława X Wielkiego

Bogusław X *Wielki* (→ Tablica XXXVI)

książę zachodniopomorski: wraz z młodszym bratem Kazimierzem współrządcą stryja na Pomorzu Zachodnim (lenno brandenburskie) oraz na ziemi lęborskiej i bytowskiej (lenno polskie) od śmierci ojca, bez przeprowadzenia formalnego podziału władztwa 1474, od śmierci brata w tym samym roku tylko ze stryjem, od śmierci stryja samodzielnie, dokonując tym samym zjednoczenia Pomorza Zachodniego (księstwa: wologoskie z Wologoszczą (Wolgast), Anklamem, Chockowem (Gützkow), Dyminem (Demmin), Gryfią (Greifswald), Bardo (Barth), Strzałowem (Stralsund), Trzebuszem (Tribsees), Grzymiem (Grimmen), Łosicami (Loitz), Dębogórą (Damgarten) i Gorminem (Görmin) oraz wyspami Rugia i Uznam; szczecińskie ze Szczecinem, Wkryjściem (Ückermünde), Trzebiatowem nad Dołęzą (Treptow an der Tollense), Kolbaczem, Pyrzycami, Gryfinem (Greifenhagen) i Baniami (Bahn); słupskie ze Słupskiem, Darłowem, Sławnem, Białogardem, Szczecinkiem, Stargardem, Gryficami, Kamiennem, Trzebiatowem i Nowogardem oraz wyspą Wolin) 17 XII 1478, stolicą swoego państwa użyczył Szczecin; odbił Gardzec Odrzański (Gartz) i Kolo (Vierraden) z rąk brandenburskich wiosną 1478, utracił na rzecze Brandenburgii Kolbacz, Koło, Pelczyce (Bernstein), Banie (Bahn), Świecie (Schwedd) i Pieńkun (Penkun) latem 1478; na mocy zawartego w Pręcławiu (Prenzlau) 26 VI 1479 układu pokojowego z Brandenburgią zachował Gardzec i odzyskał Kolbacz, przekazał elektorowi Le(e)knice (Löcknitz), Kolo i Pelczyce, a także potwierdził zależność lenną; złożył elektorowi hold lenny 1 VII 1479; bezpośredni lennik cesarski: na mocy zawartego 26 III 1493 z Brandenburgią układu pokojowego w Pyrzycach on i jego następcy zostali zwolnieni przez elektora z wszelkich obowiązków lennych, uzyskując w zamian zgodę Bogusława X na sukcesję brandenburską na Pomorzu Zachodnim po wygaśnięciu męskiej linii Gryfitów, co zostało potwierdzone przez króla rzymsko-niemieckiego Karola V na zjeździe książąt Rzeszy w Wormacji 28 V 1521; na pielgrzymce w Ziemi Świętej, następnie w Rzymie 1497–98; dopuścił najstarszego syna Jerzego do współrządów 1518; fundator Domu Dużego na zamku szczecińskim (1503), a także późnogotyckich zamków w Słupsku (1504) i Wologoszczu (po 1496); * Słupsk 28 lub 29 V (3 VI?) 1454

† Szczecin 5 X 1523 □ Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona (pochowanych tam Gryfitów przeniesiony w 1577 do kościoła zamkowego pw. św. Ottona)

∞ 1. Pręcław (Prenzlau) (21) IX 1477, separacja 1488 **Małgorzata**, córka Fryderyka II Żelaznego Margrabiego, elektora brandenburskiego; * ok. 1447–50 † Wkryjście (Ückermünde) 1489 □ Wologoszcz (Wolgast), kościół parafialny ss. Piotra i Pawła

∞ 2. Szczecin 2 II 1491 **Anna**, córka Kazimierza IV Jagiellończyka, króla Polski i wielkiego księcia Litwy; regentka Pomorza Zachodniego pod nieobecność męża 1497–98; * Nieszawa 12 III 1476 † Wkryjście (Ückermünde) 12 VIII 1503 □ Eldena, kościół klasztorny cystersów

2

Anna

tytułem oprawy wdowiej dzierżyla Lubin z okręgiem 1521; * schyłek 1491/ poczatek 1492 † Lubin 25 IV 1550 □ Legnica, kościół św. Jana Chrzciciela ∞ Szczecin 9 VI 1516 **Jerzy I**, książę brzeski; * 1482 lub 1483 † Brzeg 30 VIII 1521 □ tamże, kościół kolegiacki św. Jadwigi (późniejsza kaplica zamkowa)

2

Jerzy I Jednooki

książę zachodniopomorski: dopuszczony przez Bogusława X do koregencji 1518, a po śmierci ojca wspólnie z młodszym bratem Barnimem IX (XI) objął rządy na Pomorzu Zachodnim (księstwa wologoskie, szczecińskie i słupskie) 1523; wraz z bratem lennik polski na ziemi lęborskiej z Lęborkiem oraz bytowskiej z Bytowem, zatwierdzony z Barnimem IX jako dziedziczny lennik 3 V 1526, pod warunkiem składania z owsów ziem holdu każdemu kolejnemu polskiemu monarsze, wraz z bratankiem Filipem I potwierdził status lenna lęborsko-bytowskiego, które po wygaśnięciu Gryfitów powróciło do Rzeczypospolitej 1546; na mocy układu z elektorem brandenburskim, zawartym 26 VIII 1529 w Grimnitz, uzyskał wraz z bratem od elektora Joachima I Nestora uznanie statusu Pomorza Zachodniego jako bezpośredniego lenna cesarskiego, potwierdzając w zamian prawo Brandenburgii do sukcesji na Pomorzu Zachodnim po wygaśnięciu męskiej linii Gryfitów, co zatwierdzono 25 X 1529 i ponownie w obecności cesarza Karola V na sejmie Rzeszy w Augsburgu 26 VII 1530; po śmierci starszego brata współrządził z bratankiem Filipem I; książę szczeciński: na mocy przeprowadzonego z bratankiem 28 (21) X 1532 w Wologoszczu (Wolgast) w drodze losowania tymczasowego (obowiązującego 8 lat) podziału księstwa zachodniopomorskiego, władztwo to rozdzielono wzdłuż linii Świny oraz Rędowej (Randow) na dwie odrębne dzielnice (księstwa): wologoską, którą otrzymał Filip I (wraz z prawem do oprawy wdowiej macochy, przejętej w 1534) oraz należącą do Barnima dzielnicę szczecińską, przy czym wspólnie pozostały: patronat nad ważniejszymi klasztorami i kościołami obu dzielnic (wraz z prawem do ich domen po sekularyzacji), uniwersytet w Gryfi (Greifswaldzie), a także cla w Wologoszcz i dochody z Zalewu Szczecińskiego, z kolei zgodnie z przeprowadzonym 8 II 1541 w Szczecinie ostatecznym podziałem Pomorza Zachodniego przesunięto granicę rozdzielającą obie dzielnice, która przebiegała na Świnie i na Odrze: dzielnicę szczecińską składała się odtąd z dwóch części, rozdzielonych dzielnicą wologoską: części zachodniej ze stolicznym Szczecinem oraz z Dyminem (Demmin), Trzebiatowem nad Dołęzą (Treptow an der Tollense), Wkryjściem (Ückermünde), Le(e)knice (Löcknitz), Pieńkunem (Penkun), Gryfinem (Greifenhagen), Gardzecem Odrzańskim (Gartz an der Oder), Baniami (Bahn) i Pyrzycami, oraz części wschodniej z Białogardem, Szczecinkiem, Koszalinem, Polanowem, Kołobrzegiem, Koszalinem, Karlinem, Darłowem, Słupskiem, Sławnem, a także ziemiami lęborską i bytowską; podczas podziału poczyniono także dodatkowe ustalenia w sprawie leżących w granicach obydwu władz fundacji kościelnych, m.in. przyznano obu książętom równe prawa do biskupstwa kamieńskiego, co potwierdzono kolejnym traktatem podziałowym, zawartym 3 IV 1569 przez Barnima IX (XI) oraz jego stryjczych wnuków; zrzeszili się rządy w dzielnicy szczecińskiej na rzecz wspomnianych stryjczych wnuków, zachowując jednak głos w sprawach decydujących oraz domeny sekularyzowanych klasztorów w Kolbaczu, Białobokach, Pyrzycach, Grabowie i Bukowie, a także starostwo bytowskie V 1569, co zatwierdzono 23 IX 1569; wraz z Filipem I dokonał konwersji na luteranizm i ustanowił owo wyznanie religią państwową na mocy uzgodnień sejmu trzebiatowskiego 13 XII 1534; * 2 XII 1510 † Grabow 2 XI 1573 □ Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona, od 1577 kościół zamkowy św. Ottona

∞ 1. Szczecin 13 VI 1513 **Amelia**, córka Filipa, elektora Palatynatu Reńskiego; * Heidelberg 25 VII 1490 † Szczecin 6 I 1525 □ tamże, kościół kolegiacki św. Ottona, od 1577 kościół zamkowy św. Ottona

∞ 2. Cölln pod Berlinem (Kolonia nad Szprewą) 6, 23 lub 25 I 1530 **Małgorzata**, córka Joachima I Nestora, elektora brandenburskiego; * 2. 1534 Jan II, książę anhalcki na Dessau, † 1551 ∞ 3. ok. 1553 Jan (Hans) Jonasz von der Goltz; tytułem oprawy wdowiej posiadała Bardo (Barth), Grzymie (Grimmen), Trzebusz (Tribsees) i Dębogóra (Damgarten) w księstwie wologoskim, które jednak utraciła po drugim zamążpójściu 1534; * 29 IX 1511 † w Danii po 3 XII 1577 □ tamże

2

Kazimierz (VIII)

* 28 IV 1494 † (wszystkie wypadku) 29 (8–15?) X 1518 □ Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona, od 1577 kościół zamkowy św. Ottona

2

Elżbieta

mniszka (?); * (1495–97 lub początek 1499?) † młodo (przed 27 V 1518?) □ Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona, od 1577 kościół zamkowy św. Ottona

2

Zofia

koronowana na królową duńsko-norweską: Kopenhaaga, kościół Panny Marii (obecna katedra) 13 VIII 1525; tytułem oprawy wdowiej posiadała dobra w Szlezwiku; * początek 1501 † Kilonia 13 V 1568 □ Szlezwik (Schleswig), kościół katedralny św. Piotra

2

Barnim IX (XI) *Pobożny, Stary*

książę zachodniopomorski: po śmierci ojca objął wspólnie ze starszym bratem Jerzym I rządy na Pomorzu Zachodnim (księstwa wologoskie, szczecińskie i słupskie) 1523; wraz z bratem lennik polski na ziemi lęborskiej i bytowskiej, zatwierdzony wraz z Jerzym I jako dziedziczny lennik 3 V 1526, pod warunkiem składania holdu z tychże ziem każdemu kolejnemu polskiemu monarsze, wraz z bratankiem Filipem I potwierdził status lenna lęborsko-bytowskiego, które po wygaśnięciu Gryfitów powróciło do Rzeczypospolitej 1546; na mocy układu z elektorem brandenburskim, zawartym 26 VIII 1529 w Grimnitz, uzyskał wraz z bratem od elektora Joachima I Nestora uznanie statusu Pomorza Zachodniego jako bezpośredniego lenna cesarskiego, potwierdzając w zamian prawo Brandenburgii do sukcesji na Pomorzu Zachodnim po wygaśnięciu męskiej linii Gryfitów, co zatwierdzono 25 X 1529 i ponownie w obecności cesarza Karola V na sejmie Rzeszy w Augsburgu 26 VII 1530; po śmierci starszego brata współrządził z bratkiem Filipem I; książę szczeciński: na mocy przeprowadzonego z bratkiem 28 (21) X 1532 w Wologoszcz (Wolgast) w drodze losowania tymczasowego (obowiązującego 8 lat) podziału księstwa zachodniopomorskiego, władztwo to rozdzielono wzdłuż linii Świny oraz Rędowej (Randow) na dwie odrębne dzielnice (księstwa): wologoską, którą otrzymał Filip I (wraz z prawem do oprawy wdowiej macochy, przejętej w 1534) oraz należącą do Barnima dzielnicę szczecińską, przy czym wspólnie pozostały: patronat nad ważniejszymi klasztorami i kościołami obu dzielnic (wraz z prawem do ich domen po sekularyzacji), uniwersytet w Gryfi (Greifswaldzie), a także cla w Wologoszcz i dochody z Zalewu Szczecińskiego, z kolei zgodnie z przeprowadzonym 8 II 1541 w Szczecinie ostatecznym podziałem Pomorza Zachodniego przesunięto granicę rozdzielającą obie dzielnice, która przebiegała na Świnie i na Odrze: dzielnicę szczecińską składała się odtąd z dwóch części, rozdzielonych dzielnicą wologoską: części zachodniej ze stolicznym Szczecinem oraz z Dyminem (Demmin), Trzebiatowem nad Dołęzą (Treptow an der Tollense), Wkryjściem (Ückermünde), Le(e)knice (Löcknitz), Pieńkunem (Penkun), Gryfinem (Greifenhagen), Gardzecem Odrzańskim (Gartz an der Oder), Baniami (Bahn) i Pyrzycami, oraz części wschodniej z Białogardem, Szczecinkiem, Koszalinem, Polanowem, Kołobrzegiem, Koszalinem, Karlinem, Darłowem, Słupskiem, Sławnem, a także ziemiami lęborską i bytowską; podczas podziału poczyniono także dodatkowe ustalenia w sprawie leżących w granicach obydwu władz fundacji kościelnych, m.in. przyznano obu książętom równe prawa do biskupstwa kamieńskiego, co potwierdzono kolejnym traktatem podziałowym, zawartym 3 IV 1569 przez Barnima IX (XI) oraz jego stryjczych wnuków; zrzeszili się rządy w dzielnicy szczecińskiej na rzecz wspomnianych stryjczych wnuków, zachowując jednak głos w sprawach decydujących oraz domeny sekularyzowanych klasztorów w Kolbaczu, Białobokach, Pyrzycach, Grabowie i Bukowie, a także starostwo bytowskie V 1569, co zatwierdzono 23 IX 1569; wraz z Filipem I dokonał konwersji na luteranizm i ustanowił owo wyznanie religią państwową na mocy uzgodnień sejmu trzebiatowskiego 13 XII 1534; * 2 XII 1510 † Grabow 2 XI 1573 □ Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona, od 1577 kościół zamkowy św. Ottona

∞ Szczecin 2 II 1525 **Anna**, córka Henryka Średniego, księcia bruniszwickiego na Lüneburgu; * 6 XII 1502 † Szczecin 6 XI 1568 □ Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona, od 1577 kościół zamkowy św. Ottona

2

Otto (IV)

* 1502–12 VIII 1503 † dzieciem, przed 1518 □ (Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona, od 1577 kościół zamkowy św. Ottona?)

n. (matki nieznane)

Krzysztof

prepozyt kolegiaty NMP w Szczecinie; student uniwersytetu w Gryfi (Greifswald) 3 V 1498; prepozyt kościoła pw. św. Mikołaja w Gryfi 1501; kanonik w Kamieniu Pomorskim; archidiakon ujamski 1508–21; wikařy kościoła św. Ducha w Gryfi 1510; prepozyt kolegiaty w Gütstrowie 1516; proboszcz w Strzelowie (Stralsund); archidiakon dyminski 1518–21 oraz trzebuski 1518–20; kanonik kolegiaty św. Ottona w Szczecinie; proboszcz w Czasnevitz oraz Garz na Ruggi 1520/21; * (1488?) † po 1520–21 (1521?)

? Joachim

prepozyt w Kołobrzegu 16 X 1529; † po tym czasie (przed 1549?)

1

1

2

Aleksandra (Aleksander?)

* 1526 lub 1527, względnie 1539 lub 1540 † ok. 1544

Dorota

* 7 II 1528 † Rosenburg 4 VI 1558 □ Mansfeld, kościół parafialny

Anna

* 5 II 1531 † Rosenburg 13 X 1592 □ Barby, kościół św. Jana

Sybilla

* 25 IV 1541 † Kolbacz 21 IX 1564 □ tamże, kościół klasztorny cystersów

Elżbieta

* po 1544 † dzieciem □ Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona, od 1577 kościół zamkowy św. Ottona

Filip I *Pobożny*
(→ Tablica XXXVIII)

Małgorzata
* Szczecin V (po 25) 1518 † Salzderhelden 24 VI 1569 □ Osterode, kościół św. Idziego ∞ Wologoszcz (Wolgast) 9 X 1547 **Ernest II (V)**, książę bruniszwicki na Grubenhagen; * 17 XII 1518 † Herzberg 2 IV 1567 □ Osterode, kościół św. Idziego

Georgia
* (pogrobowiec) 28 XI 1531 † 1574 przed 10 I □ Łabiszyn, kościół parafialny ∞ Wologoszcz (Wolgast) 24 X 1563 **Stanisław Latalski**, hrabia na Łabiszynie; starosta inowrocławski i człuchowski; * 1535 † 11 XII 1598 □ Łabiszyn, kościół parafialny

Maria
* 2 II 1527 † 16 II 1554 □ Stadthagen, kościół miejski św. Marcina ∞ 16 VII 1544 **Otto IV**, hrabia holsztyński na Schaumburgu (Schauenburg); * 1517 † Bückeburg 22 XII 1576 □ Stadthagen, kościół miejski św. Marcina

Dorota
* 7 II 1528 † Rosenburg 4 VI 1558 □ Mansfeld, kościół parafialny

∞ 1. Zerbst 16 V 1557 **Karol I**, książę anhalcki na Zerbst; * Dessau 17 XI 1534 † Zerbst 4 V 1561 ∞ 2. Szczecin 25 VIII 1566 **Henryk VI von Plauen-Gera**, burgrabi Mini; * 29 XII 1536 † Schleiz

GRYFICI, KSIĘŻETA ZACHODNIOPOMORSCY

Potomkowie Filipa I Pobożnego

Filip I Pobożny (→ Tablica XXXVII)

książę zachodniopomorski: po śmierci ojca współrządził ze stryjem Barnimem IX (XI) na Pomorzu Zachodnim oraz w lennie lęborsko-bytowskim (jednak bez przeprowadzenia formalnego podziału) 1531; książę wołogoski: na mocy przeprowadzonego z Barnimem IX w drodze losowania 28 (21?) X 1532 w Wologoszcz (Wolgast) tymczasowego (obowiązującego 8 lat) podziału księstwa zachodniopomorskiego, zostało ono rozdzielone wzduł linii Świny oraz Rędowej (Randow) na dwie dzielnice: wołogoską, którą otrzymał Filip I (wraz z prawem do oprawy wdowiej macochy, przejętej po jej powtornym zamążpójściu w 1534), oraz należącą do Barnima IX (XI) dzielnicę szczecińską, przy czym wspólnie dla obu książąt pozostawały: patronat nad ważniejszymi klasztorami i kościołami obu dzielnic, uniwersytet w Gryfii (Greifswaldzie), cla w Wologoszcz i dochody z Zalewu Szczecińskiego, wspólnie prowadzona była także polityka zagraniczna, natomiast zgodnie z przeprowadzonym II 1541 w Szczecinie ostatecznym podziałem Pomorza Zachodniego przesunięto granicę rozdzielającą obie dzielnice, która przebiegała teraz na Świnie i Odrze, co powiększyło władztwo Filipa I o komturię swobnicką, Gryfino (Greifenhagen) i lenna rycerskie między Tywą i Odrą: jego dział obejmował odrą północno-zachodnią część Pomorza Zachodniego ze stoliczną Wologoszczą (Wolgast), Bardo (Barth), Dębogórą (Damgarten), Strzelowem (Stralsund), Trzebuszem (Tribsees), Grzymiem (Grimmen), Łosicami (Loitz), Anklamem, Gryfią (Greifswald), Białobokami, Trzebiatowem (nad Regą), Gryficami (Greifenberg), Dobrą (Policami/Daber) i Szadzkiem oraz wyspami Rugia, Uznam i Wolin, podczas tego podziału poczyniono również dodatkowe ustalenia w sprawie leżących w granicach obu władztw fundacji kościelnych m.in. przyznano obu władców równe prawa do biskupstwa kamieńskiego; wraz ze stryjem dokonał konwersji na luteraństwo i ustanowił owo wyznanie religią państwową na mocy uzgodnienia sejmu trzebiatowskiego 13 XII 1534; * Szczecin nocą 14/15 VII 1515 † Wologoszcz (Wolgast) 14 II 1560 □ tamże, kościół parafialny ss. Piotra i Pawła

∞ Torgau 26 II 1536 Maria, córka Jana Stałego, elektora saskiego; po śmierci męża regentka w imieniu nieletnich synów do 1567; tytułem oprawy posiadała Bardo i Nowopole 1560, które po podziale Pomorza Zachodniego 3 IV 1569 zamieniono na wyspy Wolin i Uznam; * Weimar 15 XII 1516 † Wologoszcz (Wolgast) 7 (5?) I 1583 □ tamże, kościół parafialny ss. Piotra i Pawła

Jerzy (II)

* Kępinka (Nowopole, Neuencamp) 15 II 1540 □ tamże, kościół parafialny ss. Piotra i Pawła

Jan Fryderyk Mocny

ewangelicki biskup Kamienia Pomorskiego: wybrany 29 VIII 1556, objął urząd wraz z przynależnymi do niego ziemiami koszalińską i kolobrzeską 15 VI 1557, zgodnie z ustaleniami podziału z 25 VII 1569 zrezygnował z urzędu na rzecz najmłodszego brata VI 1574; książę wołogoski od śmierci ojca po opieką rady regencyjnej (matka, działy stryjeczny Barnim IX (XI) oraz książęta sasko-gotajski i anhalcki) 1560, wraz z młodszym bratem Bogusławem XIII dopuszczony przez Barnima IX (XI) do ko-regencji w księstwie wołogoskim (wedle podziałów z 1532 i 1541 → Filip I i Barnim IX (XI)) 1567, co potwierdził 3 IV 1569 formalny podział; książę szczeciński: na mocy dokonanego z braćmi 25 VII 1569 podziału księstwa zachodniopomorskiego uzyskał dzielnicę szczecińską, obejmującą władztwo Barnima IX w granicach podziałów z 1532 i 1541 oprócz starostwa bytowskiego, domeny bukowskiej i kilku innych sekularyzowanych dóbr kościelnych (domen), które zachował stary książę, a także okręgu darłowskiego i Sianowa (Zanow) (dla Barnima X (XII) Młodszego), co ostatecznie weszło w życie po formalnej abdykacji Barnima IX (XI) Starego 23 IX 1569; * Wologoszcz (Wolgast) 27 VIII 1542 † tamże 9 II 1600 □ Szczecin, kościół zamkowy św. Ottona

∞ Szczecin 17 II 1577 Erdmuta, córka Jana Jerzego, elektora brandenburskiego; tytułem oprawy wdowiej posiadała Ślupsk, część domeny kolbackiej, domeny Podlesie i Glinną oraz Kobylankę; * Zechlin 11 VI 1561 † Ślupsk 13 XI 1623 □ Szczecin, kościół zamkowy św. Ottona

n. (matka nieznana)

N. córka * zapewne przed 1585 † XVI lub XVII w.
∞ przed 1600 Jan (Hans) Rambow, kamerdyner książęcy; * 1564 † 1613

Jadwiga Maria

* Wologoszcz (Wolgast) 19 III 1579 † Łosice (Loitz) 16 IV 1606 □ Wologoszcz, kościół parafialny pw. ss. Piotra i Pawła

Elżbieta Magdalena

* (Wologoszcz (Wolgast) 14 IV?) 1580 † Dohlen 23 II 1649 □ Mitawa (dziś Jelgawa), kościół zamkowy
∞ Wologoszcz 4 V 1600 Fryderyk, książę Kurlandii i Semigalii; * Mitawa 25 XI 1569 † tamże 15, 16 lub 17 VIII 1642 □ tamże, kościół zamkowy

Amelia (Amelia Zofia?)

* Wologoszcz (Wolgast) 28 I 1547 † tamże 16 IX 1580 □ tamże, kościół parafialny ss. Piotra i Pawła

Barnim X (XII) Młodzy, Pobożny, Dobry, Wielki, Rycerski

książę na Darlowie: na mocy dokonanego wraz z braćmi 25 VII 1569 podziału księstwa zachodniopomorskiego otrzymał okręgi darłowskie i sianowskie, jak również ekspektatywę na starostwo bytowskie i domenę bukowską, które objął po śmierci stryjecznego dziedzica oraz imiennika, Barnima IX (XI) Starego, w 1573; książę szczeciński: po śmierci najstarszego brata, Jana Fryderyka, objął należącą do zmarłego dzielnicę szczecińską oraz ziemie lęborską i bytowską, jednocześnie przekazując swoje dotychczasowe władztwo najmłodszemu bratu, Kazimierzowi VII (IX), który miał ponadto zostać jego dziedzicem w księstwie szczecińskim, 1600; * Wologoszcz (Wolgast) 15 II 1549 † Szczecin 1 IX 1603 □ tamże, kościół zamkowy św. Ottona

∞ Cölln pod Berlinem (Kolonia nad Szprewą) 8 X 1581 Anna Maria, córka Jana Jerzego, elektora brandenburskiego; tytułem oprawy wdowiej posiadała ona ziemie lęborską i bytowską, które zamieniono (1602) na domenę wolińską; * Zechlin 3 II 1567 † Wolin 4 XI 1618 □ Szczecin, kościół zamkowy św. Ottona

Filip Juliusz

książę wołogoski: po śmierci ojca odziedziczył jego władztwo 1592, z uwagi na nieletniość do 1603 pod regencją stryja, Bogusława XIII, zaś od przejęcia przezeń księstwa szczecińskiego także na jego dotychczasowym władztwie: Bardo (Barth) i Franzburgu (dawne Nowopole, Neuencamp) 1605; koadiutor biskupstwa kamieńskiego 1623; * Wologoszcz (Wolgast) 27 XII 1584 † tamże 6 II 1625 □ tamże, kościół parafialny ss. Piotra i Pawła
∞ Cölln pod Berlinem (Kolonia nad Szprewą) 25 VI 1604 Agnieszka, córka Jana Jerzego, elektora brandenburskiego; * 2. 1628 Franciszek, książę saski na Lauenburgu, † 1660; * Cölln pod Berlinem 27 VII 1584 † Neuhausen 16 III 1629 □ Lauenburg, kościół św. Marii Magdaleny

Eryk (III)

* Wologoszcz (Wolgast) 22 VIII 1551 † tamże nocą 12/13 XII 1551 □ tamże, kościół parafialny ss. Piotra i Pawła

Malgorzata

* Wologoszcz (Wolgast) 19 III 1553 † Ratzeburg 5 IX 1581 □ tamże, kościół katedralny
∞ Wologoszcz 26 XII 1574 Franciszek II, książę saski na Lauenburgu; * Ratzeburg 10 VIII 1547 † Lauenburg 2 VII 1619 □ tamże, kościół św. Marii Magdaleny

Anna

* Wologoszcz (Wolgast) 18 IX 1554 † Grabow, Meklemburgia 10 IX 1626 □ Güstrow, kościół katedralny
∞ Wologoszcz (Wolgast) 9 XII 1588 Ulryk III Niemiecki Nestor, książę meklemburski na Szwerynie (Schwerin) i Güstrowie; * Szweryn 21 IV 1528 † Güstrow 14 III 1603 □ tamże, kościół katedralny

Kazimierz VII (IX)

ewangelicki biskup kamieński: na mocy ustaleń traktatu podziałowego z 25 VII 1569 otrzymał on ekspektatywę na urząd biskupa, dzierżony przez najstarszego brata Jana Fryderyka, który objął 26 X 1574, zrezygnował na korzyść bratanka (od 1592 koadiutora), Franciszka I, 20 VII 1602; książę na Darlowie: po wstąpieniu starszego brata, Barnima X (XII), na tron szczeciński otrzymał on jego dotychczasowe władztwo: okręg darłowski oraz Sianów (Zanow), jak również ziemie bytowską i domenę bukowską 1600; po śmierci Barnima X (XII) przejął księstwo szczecińskie, które po paru tygodniach przekazał Bogusławowi XIII 1603; * Wologoszcz (Wolgast) 22 III 1557 † Neuhausen 10 V 1605 □ Szczecin, kościół zamkowy św. Ottona
∞ (konkubina) Katarzyna Frolich (Froerich), córka patrycjusza kolobrzeskiego; ∞ po V 1605 N.N.

GRYFICI, KSIĘŻĘTA ZACHODNIOPOMORSCY Potomkowie Bogusława XIII

Bogusław XIII (→ Tablica XXXVIII)

księże wołogoski: po śmierci ojca po opieką rady regencyjnej (matka, dziedzic stryjeczny Barnim IX (XI), księcia sasko-gotajskiego i anhalckiego) 1560, wraz ze starszym bratem Janem Fryderykiem dopuszczony przez Barnima IX (XI) do koregencji w księstwie wołogoskim (według granic podziałów z 1532 i 1541) 1567, co potwierdził formalny podział, dokonany 3 IV 1569; książę bardowski: na mocy dokonanego z braćmi 25 VII 1569 podziału księstwa zachodniopomorskiego rzekł się na korzyść młodszego brata, Ernesta Ludwika, księstwa wołogoskiego, zachowując jedynie zachodni skrawek tego wladztwa: okręg bardowski z Bardo (Barth) i Nowopolem (Kępinka, Neuencamp), co ostatecznie weszło w życie po formalnej abdykacji Barnima IX (XI) Starego 23 IX 1569; do X 1604 rezydował w Bardzie, zaś w Nowopolu побudował 1578–87 zamek nazwany z początku Frantz(en)burgh, zaś od 1591, tak jak miejscowością gdzie powstał w miejscu dawnego klasztoru premonstratensów – Franzburgiem; regent księstwa wołogoskiego: od śmierci Ernesta Ludwika sprawował kuratę nad jego nieletnim synem Filipem Juliuszem 1592–1603; książę szczeciński: po bezpotomnej śmierci młodszego brata, Barnima X (XII), i rezygnacji najmłodszego z braci, Kazimierza VII (IX), objął księstwo szczecińskie 1603; na Lęborku i ziemi lęborskiej 1605; na ziemi bytowskiej i okręgu darłowskim wraz z przyległyim okręgiem sianowskim po śmierci Kazimierza VII (IX) 1605; * Wołogoszcz (Wolgast) 9 VIII 1544 † Szczecin 7 III 1606 □ tamże, kościół zamkowy św. Ottona

∞ 2. Sonderburg 31 V 1601 **Anna**, córka Jana, księcia szlezwicko-holszyńskiego na Sonderburg 26; tytułem oprawy wódziołki posiadła tamże, kościół pokłosztyony * Sonderburg 7 X 1577 † (w drodze powrotnej do Szczecinka) Slutowo koło Rezza 30 I 1616 □ tamże, kościół zamkowy św. Ottona

1
Filip II Pobożny
księże na Bardzie: ojciec powierzył mu w zarząd okręg bar-
dowski z Bardo (Barth) 1598, który dzierżał do 1599; książę
szczeciński: na mocy zawartej z młodszymi braćmi po śmier-
ci ojca umowy sukcesyjnej otrzymał dzielnicę szczecińską
obejmującą władztwo Barnima Starego w granicach podzia-
łów z 1532 i 1541 (→ Barnim IX (XI) Stary) za wyjątkiem
okręgu darłowskiego, który objęli Bogusław XIV i Jerzy I
(III), a także ziemi bytowskiej i biskupstwa kamieńskiego wra-
z z przynależnymi do niego ziemiami koszalińską i kolobrzeską
(w posiadaniu Franciszka I) 1606; * Franzburg 28 VII 1571
† Szczecin 3 II 1618 □ tamże, kościół zamkowy św. Ottona
∞ Szczecin 10 III 1607 **Zofia**, córka Jana, księcia szlezwic-
ko-holsztyńskiego na Sonderburgu; tytułem oprawy wdowie
posiadała ona domenę bialobocką (trzebiatowską); * Sonder-
burg 17 VIII 1579 † Trzebiatów 3 VI 1658 □ tamże, kościół
NMP

1
Klara Maria
 * Franzburg 10 VII 1574 † Hitzacker 19 II 1623 □ Dannenberg, kościół parafialny św. Jana
 ∞ 1. Bardo (Barth) 7 X 1593 **Zygmut August**, książę meklemburski; * Szweryn (Schwerin) 11 XI 1561 † Strelitz 5 IX 1603 □ Szweryn, kościół katedralny
 ∞ 2. Strelitz 13 XII 1607 **August Młodzy**, książę bruniszwicki na Wolfenbüttel i Dannenbergu; * Dannenberg 10 IV 1579 † Wolfenbüttel 17 IX 1666 □ Wolfenbüttel, kościół NMP

1
Katarzyna
* Bardo (Barth) 18 VI 1575 † tamże 11 VII 1575
□ tamże, kościół NMP

1
Franciszek I
ewangelicki biskup kamieński: koadiutor biskupstwa kamieńskiego z woli stryja, księcia Kazimierza VII (IX) 1592, wybrany biskupem Kamienia Pomorskiego po rezygnacji stryja 15 IX 1602, objął urząd z przynależnym dozem ziemią koszalińską i kolobrzeską, a także ziemią bytowską po układzie z braćmi z 1606; książę szczeciniński: po bezpotomnej śmierci starszego brata wszedł w posiadanie jego dzielnicy, przekazując jednocześnie urząd biskupa oraz ziemię bytowską najmłodszemu z braci Ulrykowi, 1618; * Bardo (Barth) 24 III 1577 † Szczecin 27 XI 1620 □ tamże, kościół zamkowy św. Ottona □ Drezno 26 VIII 1610 **Zofia**, córka Chrystiana I, elektora saskiego; tytułem oprawy wdowiej posiadała o mieniu domenę wolińską, gdzie rezydowała już od 1619; * Drezno 29 IV 1587 † Wolin 9 XII 1635 □ Szczecin, kościół zamkowy św. Ottona, a od 1650 Drezno, kościół

św. Zofii
1
Erdmuta (Zofia, Erdmuta Zofia?)
* Bardo (Barth) 5 IV 1578 † tamże 11 VII 1583
□ tamże kościół NMP

1
Bogusław XIV
książę na Darłowie: wraz z młodszym bratem Jerzym II (III) uzyskał okręg darłowski zgodnie z zawartym po śmierci ojca układem sukcesyjnym 1606, panował tam samodzielnie od zaślubin 1615, podczas gdy Jerzy trzymał domenę bukowską, którą po jego bezdzietnej śmierci objął również Bogusław 1617; książę szczeciński: po bezpotomnej śmierci starszego brata Franciszka objął jego władztwo, jednocześnie przekazując Darłowo oraz Bukowo najmłodszemu z braci, Ulrykowi 1620; ewangelicki biskup kamieński: po śmierci Ulryka (1622) ogłosił się on tytularnym biskupem Kamienia Pomorskiego 1623; książę wołogoski: wraz z bezpotomną śmiercią brata stryjecznego, Filipa Juiliusza, objął ponadto jego władztwo, jednocześnie tym samym domenę prapradziada, Bogusława X Wielkiego (Pomorze Zachodnie i dzierżone jako polskie lenno ziemie lęborska i bytowska) 1625; * Bardo (Barth) 31 III 1580 † Szczecin 10 III 1637 □ tamże, kościół zamkowy św. Ottona

∞ Darlowo 19 II 1615 **Elżbieta**, córka Jana, księcia szlewicko-holsztyńskiego na Sonderburgu; tytułem oprawy wdowiej posiadała ona Darlowo; * Sonderburg 24 IX 1580 † Darlowo 21 XII 1653 □ tamże, kościół NMP

1

Jerzy II (III)

książę na Darłowie; wraz ze starszym bratem Bogusławem XIV otrzymał okręg darłowski zgodnie z zawartym po śmierci ojca układem sukcesyjnym 1606; na Bukowie; po zaślubinach Bogusława pozostał mu okręg darłowski, sam zaś objął we władanie domenę bukowską 1615; * Bardo (Barth) 30 I 1582 † Bukowo 27 III 1617 □ Szczecin, kościół zamkowy św. Ottona

1
Jan Ernest
* Bardo (Barth) 24 II 1586 † tamże 1 II 1590 □ tamże, kościół
NMP

1
Zofia Jadwiga
* Bardo (Barth) 12 VI 1588 † tamże 3 III 1591 □ Bardo, kościół
NMP

Ulyk Rycerski
ewangelicki biskup kamieński: na mocy umowy sukcesyjnej, zawartej przez synów Bogusława XIII, nie otrzymał po jego śmierci nadzoru ziemskiego, a jedynie ekspektatywę na urząd biskupa Kamienia Pomorskiego i roczną rentę 1606, po śmierci najstarszego braci, Filipa II, i przejęcia księstwa szczecińskiego przez drugiego w kolejności Franciszka I uzyskał należące dotąd do tegoż biskupstwa kamieńskie z ziemiami koszalińską i kolobrzeską oraz ziemią bytowską 1618; na Darłowie i Bukowie: po wstąpieniu na szczeciński tron kolejnego brata, Bogusława XIV, otrzymał jego dotychczasowe władztwo: okręg darłowski oraz domenę bukowską 1621, a także należący dotąd do księstwa szczecińskiego okręg szczecinecki; * Bardo (Barth) 12 VIII 1589 † Przybiernów 31 X 1622
□ Szczecin, kościół zamkowy św. Ottona
∞ Wolfenbüttel 7 II 1619 **Jadwiga**, córka Henryka Juliusza, księcia brunzwickiego na Wolfenbüttel; tytułem oprawy wdowiej pościadała Szczecinek (1622) i Suchań (1646); * Wolfenbüttel 19 II 1595 † Szczecinek 26 VI 1650 □ tamże, kaplica kościoła parafialnego od 1654 Darłowo, kościół NMP

1
Anna
z nadania starszego
rata, Bogusława XIV,
pani Smoldzina (pod
Słupskiem) 1622, na
Słupsku 1623, na gó-
rze Rowokol z przy-
ległośćciami 1625;
* Bardo (Barth) 3 X
1590 † Słupsk 7 VII
660 □ tamże, kościół
zamkowy św. Jacka
∞ Szczecin 4 VIII
(1619 Ernest de Croÿ,
książę von Croÿ und
Aerschot, hrabia de
Fontenoy i de Bayon,
pan de Dammartin
i von Vinstingen;
francuski marszałek
polny; † obóz wojsko-
wy pod Oppenheim 7
X 1620

GRYFICI, LINIA SZCZECIŃSKA

Potomkowie Ottona I

Otto I (→ Tablica XXXII)

książę Pomorza Zachodniego: koregent starszych braci, Bogusława IV i Barnima II, od śmierci ojca 1278, początkowo nieletni i wraz z Barnimem II pod opieką starszego przyrodniego brata, Bogusława IV, objął samodzielne rządy 24 IV 1294; książę szczeciński: 12 VII 1295 dokonał podziału ojcowizny z Bogusławem IV, na mocy którego otrzymał odciętą od morza centralną część księstwa z głównym ośrodkiem w Szczecinie, w skład której weszły: zamek dymiński (Demmin; miasto i okręg w posiadaniu brata), Trzebiatów nad Dolżą (Treptow an der Tollense), Darguń (Dargun), Kcynia (Eggesin), ziemia wkrzańska (z Wkryjściem (Ückermünde) i Kcynią (Eggesin)), ziemia szczecińska, Jasenice, Goleniowo, Gardzice Odrzański, Gryfino (Greifenhagen), Pieńkun (Penkun), Swobnica (Wildenbruch), Kolbacz, Pyrzycy, Lubiatów (Lübtow) i Warnice (Warnitz), we wspólnej gestii braci pozostały natomiast wody Zalewu Szczecińskiego, wszystkie porty i rzeki ich dzielnic, polityka zagraniczna oraz przewilej przyjmowania holdu od możnych oraz miast każdej z dzielnic; lennik duński, a następnie brandenburski; odkupił od biskupa kamieńskiego Henryka dobrą Jarmen w okręgu dymińskim, sprzedając mu jednocześnie Warnice 1305; w posiadaniu ziemi pelczyckiej 1315; wespół z bratkiem, Warcisławem IV, opanował do 1323 większą część należącej do margrabów brandenburskich ziemi (marchii) wkrzańskiej z Pozdewik (Pasewalk), Pręcławiem (Prenzlau) i Tęplinem (Templin); dopuścił jedynego syna Barnima do współrządów 1320; wraz z synem opiekun wnuków stryjecznych z linii wologosko-sląskiej, Bogusława V, Barnima IV i Warcisława V 1327–32(31?); bezpośredni lennik cesarski 1338; przekazał rządy w księstwie synowi, sam zaś wyczoł się do klasztoru kolbackiego (nie przywdział jednak habitu) 1338; fundator (wraz z braćmi) klasztoru cysterek w Wolinie 1288, przeniesionego do Krummina 1302; * (pogrobowiec) 1 I–VIII 1279 † Kolbacz 30 lub 31 (nocą 30/31?) XII 1344 □ Szczecin, kościół NMP

∞ Travemünde 1 VI 1296 Elżbieta, córka Gerharda II Ślepego, hrabiego Holsztynu; * ok. 1280 † Szczecin 5 II–7 XII 1319 □ tamże, kościół NMP

Barnim III Starszy (Stary), Wielki, Dobry

książę szczeciński: współprądcą ojca 1320 (może już 1319), regent 1338, samodzielny władca od jego śmierci 1344; wraz z ojcem i bratem stryjecznym, Warcisławem IV wologosko-sląskim, opanował część należącej do margrabów brandenburskich ziemi (marchii) wkrzańskiej z Pozdewik (Pasewalk), Pręcławiem (Prenzlau) i Tęplinem (Templin) 1320; wraz z ojcem opiekunem nieletnich kuzynów z linii wologosko-sląskiej, Bogusława V, Barnima IV i Warcisława V, 1327–32(31?); jako regent księstwa wologosko-sląskiego zawarł pokój ze zgłoszającymi roszczenia do schedy rugijskiej (← Warcisław IV) panami-książętami meklemburskimi, na mocy którego przekazał im zachodnią część tego wództwa z Bardem (Barth), Grzymiem (Grimmen), Trzebuszem (Trübes) i Łosicami (Loitz) 1328, odzyskane dla linii wologosko-sląskiej 1351; jako regent księstwa wologosko-sląskiego zastawił ziemię śląską zakonowi krzyżackiemu na okres 12 lat 1329; przekazał Bogusławowi V, Barnimowi IV oraz Warcisławowi V rządy w księstwie wologosko-sląskim 1332(31?); bezpośredni lennik cesarski (równało się to zrzuceniu zależności lennej Pomorza Zachodniego od margrabów brandenburskich, niemniej zachowali oni prawo do sukcesji na wypadek wymarcia dynastii Gryfitów) oraz książę Rzeszy wraz z tytułem lowczego Rzeszy 14 VIII 1338, co potwierdzono 12 VI 1348 i 4 III 1357; budowniczy zamku szczecińskiego oraz fundator m.in. kościoła kolegiackiego św. Ottona przy zamku w Szczecinie 1346; * ok. 1300–04 † 24 VIII 1368 □ Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona (pochowanych tam książąt i członków ich rodzin przeniesiono w 1577 do nowego kościoła zamkowego św. Ottona)

∞ (schyłek 1330?) Agnieszka, córka Henryka II Greckiego, księcia brunzwickiego na Grubenhagen; posiadała oprawę wdowią w ziemi grodziskiej, dymińskiej i pelczyckiej; * początek 1319 lub schyłek 1318 † 1371 po 2 VI □ Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona (od 1577 kościół zamkowy pod tymże wezwaniem)

Mechtylda (Matylda)

* najpóźniej ok. 1301 † 12 VII 1331 □ (Neuencamp (Kępinka), następnie Franzburg), kościół klasztorny cystersów?

∞ Szczecin 20 I 1317 Jan III, pan meklemburski na Orlach (Werle) i Goldbergu; † 1352 po 1 IV □ Malchow, kościół klasztorny

Otto

* (1333–35?) † 1337 □ (początkowo Słup (Stolp) nad Pianą, kościół klasztorny benedyktyński, a następnie?) Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona (pochowanych tam potomków dynastii Gryfitów przeniesiono w 1577 do nowego kościoła zamkowego pw. św. Ottona)

Kazimierz III (IV)

na dworze cesarskim w Pradze 1357–67; książę szczeciński: od śmierci ojca współrządził z młodszym bratem Świętoborem I (III) 1368; * 1348 po 12 VI † Szczecin (od rany odniesionej podczas oblężenia Chojny) 24 VIII 1372 □ tamże, kościół kolegiacki św. Ottona (pochowanych tam Gryfitów przeniesiono w 1577 do nowego kościoła zamkowego św. Ottona)

Świętobor (Świętobór) I (III) Starszy

książę szczeciński: od śmierci ojca współrządził ze starszym bratem Kazimierzem III 1368, po śmierci Kazimierza (1372) władał księstwem szczecińskim, dopuszczając do koregencji najmłodszego z braci, Bogusława VII, 1373; uzyskał tytułem posagu zamki i miasta Königsberg, Schildek, Kissige i Nüdingen oraz dobra Altdorf, Heroldsberg i Brugen z okolicznyimi wsiami 1374, odsprzedane mieszczanom norymberskim 1391–94; wraz z młodszym bratem pan na Beeskow i Storkow na Łużycach poprzez zakup lub nadanie margrabiego brandenburskiego Jobsta (Jodoka) Luksemburskiego 1392/94, utracone 1395/97, później ponownie (przejściowo) w posiadaniu książąt szczecińskich do najmniej 1404 (książęta pomorscy rościли do owsów dóbr pretensje do 1479); namiestnik Marchii Środkowej (Mittelmark) z Berlinem w upoważnieniu Jobsta Luksemburskiego 1409, pozbawiony urzędu przez sukcesora Jobsta w Brandenburgii, Zygmunta Luksemburskiego, 1411, lecz do końca życia zachował doń pretensje; dopuścił do współrządów synów, Ottona i Kazimierza, 1407 (1409); uczestnik wyprawy do Ziemi Świętej 1411; * by może ok. 1351 † 21 VII 1413 □ Kolbacz, kościół klasztorny cystersów

∞ Norymberga 22 VII–19 IX 1374, zapewne krótko przed 19 IX (17 IX?) Anna, córka Albrechta Pięknego, burgrabiego Norymbergii; * (1360?) † po VII 1387 (1417?, przed 1409?) □ (Kolobrzeg, kościół klasztorny benedyktynek?)

Albrecht

* (najpóźniej ok. 1379?) † najpóźniej 29 V 1412 (przed 25 III 1411, 10 VIII 1409, 21 II 1407 lub przed 1401/02?) □ (Kolbacz, kościół klasztorny cystersów?)

Otto II

biskup elekt ryski VI 1394, koadiutor II 1396, usunięty z Rygi 1397, do końca życia zachował roszczenia i co najmniej do 1411 posługiwał się tytułem biskupim; książę szczeciński: wraz z młodszym bratem Kazimierzem dopuszczony przez ojca do koregencji w księstwie 1407 (1409), zarządał on ojcowizną w 1411 podczas pobytu Świętobora w Palestynie, po śmierci ojca 1413 wraz z bratem objął władzę w księstwie szczecińskim; uznany wraz z bratem i kuzynami z linii wologoskiej za lenników brandenburskich na mocy dekretu cesarza Zygmunta Luksemburskiego 31 V 1417 (niemniej zarówno bracia, jak i ich kuzyni oraz sukcesorzy uznawali się nadal bezpośrednimi lennikami cesarskimi); on i Kazimierz V zrzekli się marchii (ziemi) wkrzańskiej na rzecz elektorów brandenburskich, zachowując jednak zamek i miasto Gryfice (Greifenberg), na mocy postanowień pokoju w Eberswalde 22 V 1427; * ok. 1380 † 27 III 1428 □ Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona (pochowanych tam Gryfitów przeniesiono w 1577 do nowego kościoła zamkowego św. Ottona)

∞ 1411–13 Agnieszka, córka Jana II, księcia meklemburskiego na Stargardzie i Sternbergu; * najwcześniej 1391 † przed 1467 lub 1468 (□ Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona?)

Kazimierz V (→ Tablica XXXXI)

Malgorzata

po śmierci męża regentka w imieniu nieletnich synów; * najpóźniej ok. 1382–85 † przed 1467 □ (Wanzka, kościół klasztorny cystersów?)

∞ przed 1400 Ulryk I, książę meklemburski na Stargardzie; † 19 III 1417 □ Wanzka, kościół klasztorny cysterek

GRYFICI, LINIA SZCZECIŃSKA

Potomkowie Kazimierza V

Kazimierz V (→ Tablica XXXX)

książę szczeciński: wraz ze starszym bratem Ottонem dopuszczony przez ojca do koregencji w księstwie 1407 (1409), po śmierci ojca 1413 wspólnie z bratem objął władzę w księstwie szczecińskim, zaś od śmierci brata władał samodzielnie 1428; w polskiej niewoli po bitwie grunwaldzkiej 10 VII 1410, zwolniony za poręczeniem Bogusława VIII śląskiego 8 VI 1410; uznany wraz z bratem i kuzynami z linii wologoskiej za lenników brandenburskich na mocy dekretu cesarza Zygmunta Luksemburskiego 31 V 1417 (niemniej zarówno bracia, jak i ich kuzyni oraz sukcesorzy nadal uznawali się bezpośrednimi lennikami cesarskimi); on i Otto zrzekli się marchii (ziemi) wkrzańskiej na rzecz margrabów brandenburskich, zachowując zamek i miasto Gryfice (Greifenberg), na mocy postanowień pokoju w Eberswalde 22 V 1427; * najwcześniej ok. 1381 † 13 IV 1434 □ Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona (pochowanych tam Gryfitów przeniesiono 1577 do nowego kościoła zamkowego również pw. św. Ottona)

∞ 1. krótko po 21 VI 1413 i przed ok. 1419 Katarzyna, córka Bernarda I, księcia brunzwickiego na Lüneburgu; * najwcześniej ok. 1389 † 1429 □ Wierzchno (Verchen), kościół klasztorny benedyktynek

∞ 2. II połowa 1429–2 VII 1431 Elżbieta, córka Eryka, księcia brunzwickiego na Grubenhagen; po śmierci małżonka powróciła Niemiec, ksieni w Gandersheim co najmniej od 13 XII 1439;

* ok. 1409 † Gandersheim 20 IX–6 X 1452 □ tamże, kościół klasztorny

1

Joachim (*Starszy*)

* i † najpóźniej 1422 □ Szczecin, kościół kolegiacki pw. św. Ottona (prochy pochowanych tam Gryfitów w 1577 przeniesiono do nowego kościoła zamkowego także pw. św. Ottona)

1

Anna

* (najpóźniej 1422?) † na Pomorzu po 14 V 1447 i krótko przed 21 XI 1459
∞ (17 IX 1436?) Jan V, książę meklemburski; * 1418 † (zaraza) 1 XI 1422–13 I 1443

1

Małgorzata

* (najpóźniej 1422?) † 1464–67 □ (Berlin) Neu-Ruppin (ok.) 4 XI 1437 Albrecht III (VIII), hrabia von Lindow (Lindow)-Ruppin; * 1405 lub 1406 † 1460

1

Joachim (*Młodszy*)

książę szczeciński od śmierci ojca 1434, pod regencją przedstawicieli szczecińskiej rady miejskiej oraz tycerstwa co najmniej do 1438; * 1423 † (zaraza) Szczecin 22 IX 1451 □ tamże, kościół kolegiacki św. Ottona (pochowanych tam Gryfitów przeniesiono w 1577 do nowego kościoła zamkowego pw. św. Ottona)
∞ 29 IX 1440 Elżbieta, córka Jana Alchemika, margrabiego brandenburskiego; tytułem oprawy wdowiej posiadała zamek oraz miasto Wkryjście (Ückermünde); po śmierci męża regentka w imieniu nieletniego syna do 1453; ∞ 2. 1454, rozwód 1464 Wacław X, książę rugijsko-bardowski z linii wologoskiej, † 1478; po oddaleniu przez drugiego męża przeniosła się do Nowej Marchii, zrzekła się na rzecz stryja, elektora brandenburskiego, swojego wdowiego majątku w Myśliborzu, otrzymując w zamian zamek w Chomętowie koło Dobiegniewa 1465; * 1425 † (Chomętowo?) na krótko przed 10 IV 1467

Otto III

książę szczeciński od śmierci ojca 1451, pod regencją matki do 1453, pod kuratelą wuja, elektora brandenburskiego, do 1456 (1460); po śmierci Eryka I śląskiego, byłego króla Skandynawii, na mocy układu podziałowego z Erykiem II oraz Wacławem X z linii wologoskiej, objął zachodnią część księstwa śląskiego ze Stargardem, Gryficami, Kamieniem, Wolinem, Trzebiatowem, Nowogardem, Łobzem, Borkowem Wielkim, Płotami i Dobrą (Nowogardzką) 1460 (1461); * 29 V 1444 † (zaraza) Wkryjście (Ückermünde) 10 (lub 8?) IX 1464 □ Szczecin, kościół kolegiacki św. Ottona (pochowanych tam Gryfitów przeniesiono 1577 do nowego kościoła zamkowego św. Ottona)

Suplement

POCHODZENIE
EUROPEJSKICH
MONARCHÓW

od

KAZIMIERZA WIELKIEGO
I KAZIMIERZA JAGIELŁOŃCZYKA

S u p l e m e n t . S p i s t a b l i c g e n e a l o g i c z n y c h

Tablica I

a)

b)

Tablice II i III

Powiązania dynastyczne Piastów i Jagiellonów

Pochodzenie Kazimierza Jagiellończyka od Bolesława Krzywoustego

Pochodzenie Elżbiety Rakuszanki od Kazimierza Wielkiego

Pochodzenie panujących w pierwszym kwartie XXI w. europejskich monarchów

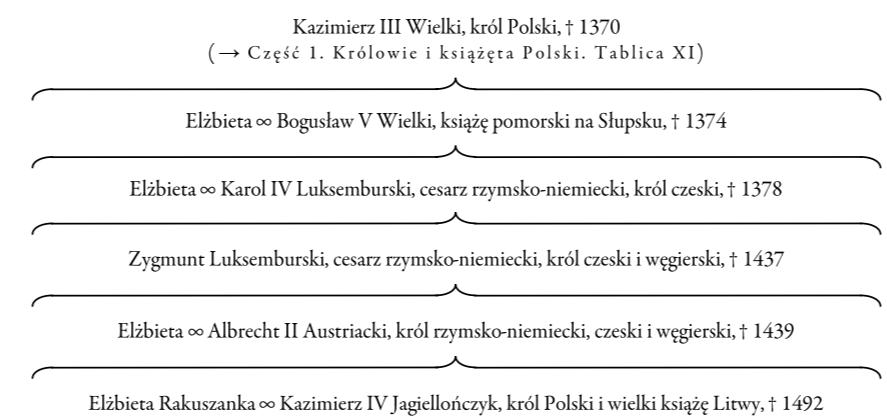
od Kazimierza Jagiellończyka i Elżbiety Rakuszanki

POWIĄZANIA DYNASTYCZNE PIASTÓW I JAGIELLONÓW

a) Pochodzenie Kazimierza Jagiellończyka od Bolesława Krzywoustego

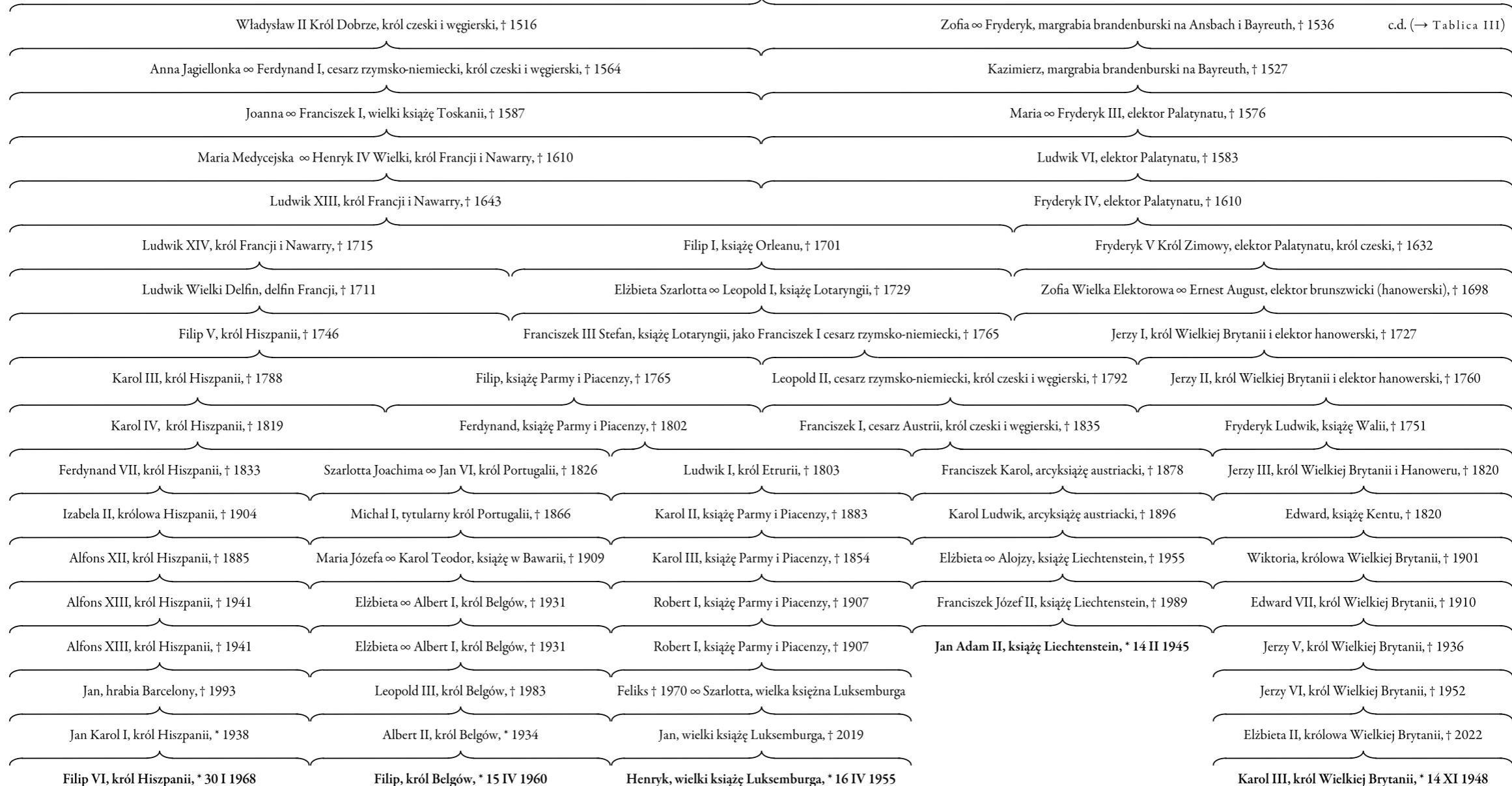

b) Pochodzenie Elżbiety Rakuszanki od Kazimierza Wielkiego

POCHODZENIE PANUJĄCYCH W PIERWSZYM ĆWIERĆWIECZU XXI W. EUROPEJSKICH MONARCHÓW
od Kazimierza Jagiellończyka i Elżbiety Rakuszanki

Kazimierz IV Jagiellończyk ∞ Elżbieta Rakuszanka (→ Tablica I)

POCHODZENIE PANUJĄCYCH W PIERWSZYM ĆWIERĆWIECZU XXI W. EUROPEJSKICH MONARCHÓW
od Kazimierza Jagiellończyka i Elżbiety Rakuszanki

Kazimierz IV Jagiellończyk ∞ Elżbieta Rakuszanka (→ Tablica 1)

